

Nasjonalbiblioteket
Pliktavlevering
Finsetveien 2
8624 MO I RANA

UTROPIA

17. oktober - 30. oktober 2013 // årgang 38 // Nr 14 // www.utropia.no // Studentavisa i Tromsø

Give the Gift of Life

Tromsø Røde Kors

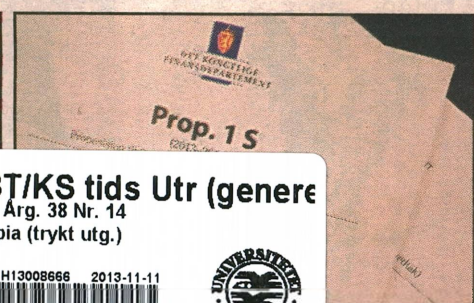
Blodbanken på utkikk etter studentblod

side 5

STUDENTEKSPEDISJON PÅ SYKKELSETE:
AYIKEN JIASHAN SKAL SYKLE FRA
BEIJING TIL ALTA

SIDE 9

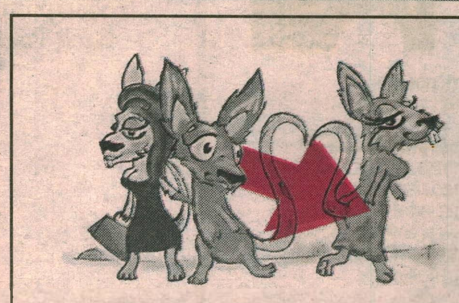

UBT/KS tids Utr (generer)
2013 Årg. 38 Nr. 14
Utopia (trykt utg.)

BRA STATSBUDEJETT FOR STUDENTER:
ENDELIG 11 MÅNEDERS STUDIESTØTTE.

SIDE 10

REVOLUTIONARY RESEARCH:
10 GB OF HIGH DEFINITION PORN

SIDE 12

Go INSOMNIAC!
LEARN A LITTLE BIT
MORE ABOUT THE FESTIVAL.

SIDE 14

Leder v/

IDA ELISE STRØM, ANSVARLIG REDAKTØR
ANSVARLIG@UTROPIA.NO

MYE VIL HA MER

Ja takk til 11 måneders studiestøtte, men hvor er alle studentboligene?

For noen dager siden var det en gledens dag for alle studenter, det må vi vel kunne si. Det kom et veldig bra forslag til statsbudsjett fra de rødgrønne som et siste stikk til den nye regjeringen. Endelig var det satt av penger til å innføre 11 måneders studiestøtte. For mange studenter vil studiestøtte fra Lånekassen i juni som en ellevte måned komme veldig godt med. For oss studenter er jo mai ofte synonymt med siste innspurt før sommeren, og en måned der ekstrajobb ikke alltid er så lett å få tid til, etterfulgt av en spinkel lommebok neste måned. For storstipendet fra januar er jo antakeligvis brukt opp for lengst, så litt ekstra i lommeboken i juni ville nok vært kjekt for de fleste studerende.

Men hvor fornøyd bør vi være? I første omgang må vi jo også huske at det nå kun er et forslag, så hva de blå-blå tar med i sitt reviderte statsbudsjett, kan jo være en annen sak. Så nå gjenstår det bare å se om den nye regjeringen ønsker å beholde dette.

Med tanke på studentboliger, en kjærkommen sak for oss i Tromsø – en by som nå er definert som et pressområde for boliger – så har forslaget kun med 1300 studentboliger på landsbasis. Et tall vi kunne mottatt alene i Tromsø.

Det blir helt klart spennende å se når det reviderte budsjettet kommer. Vi i Utopia tok en prat med Studentparlamentet for å høre hva de synes om forslaget til Statsbudsjett. Leder for Studentparlamentet, Marianne Haukland, var mandag på Stortinget da budsjettet ble lagt fram. Mer om forslaget til Statsbudsjett og hva Studentparlamentet i Tromsø synes om forslaget, kan du lese på s. 10.

I denne utgaven kan du også lese om at Utopia utvider, og at jeg siden sist har vært i Alta for å jobbe med satsingene til Studentavisen og vårt informasjonsmagasin IM Student i Finnmark.

Du kan også lese om at ditt studentblod trengs, at internasjonale studenter ønsker ex.phil og ex.fac på engelsk, eller at du kan være med å påvirke det nye studenthuset – bare for å nevne noe.

God lesing!

pressens faglige utvalg
PFU

Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vår varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
IDA ELISE STRØM
ANSVARLIG@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
TERJE PETTER LEIROS
LAYOUT@UTROPIA.NO

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
OLGA SHAVRINA
FOTO@UTROPIA.NO

**ØKONOMI- OG
ANNONSEANSVARLIG**
LENE OLIN SEDOLFSEN
ANNONSE@UTROPIA.NO

NETTREDAKTØR:
CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

TRYKK:
NRI TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@
UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

INNHold**Nyheter****side 4**

Bli med på å utforme nye Driv!.....	side 4
Glem sprøyteskrek, gi blod og redd liv.....	side 5
Should Ex.fac be offered in English?	side 6
Utopia will expand to Finnmark.....	side 7
Nyvalgt studentutvalg i Alta	side 8
5 på Campus Alta: Hva er det beste med å studere i Alta?.....	side 8
Fra Beijing til Alta på sykkelsetet	side 9
Singing the praises of the HHT day.....	side 10
- Et bra statsbudsjett	side 10

Meninger**side 11**

«And that is YOUR opinion».....	side 11
Bing's spalte: Om jeg drikkerfor mye?	side 12
RevolUtiTionary research: 10GB of high definition porn and it all needs reviewed in detail!.....	side 12
World reference: "Cause out on the edge of darkness there rides a peace train"	side 13

Kultur**side 14**

- Samdrift er så fint.....	side 14
Turning Insomniac	side 15
Tromsø skal surfe på Bossa Nova-bølge.....	side 16
Being still life model – an alternative job	side 16

MUSIKK

Norsk eksportvare av blod og hat.....	side 17
Sløv kveld på Skarven	side 18
Erik Poppe presenterer ny film.....	side 18
Back to Love.....	side 18
The Brodsky Quartet's English night.....	side 19
The Metal Page	side 20
Ja, du, da	side 20

CD-ANMELDELSER	side 21
----------------------	---------

КоЯп
Anna Calvi
The Rubens
Miley Cyrus
Of Montreal

SPILLANMELDELSE

Teleglitch: Die More Edition	side 22
------------------------------------	---------

TEATER

Hålogaland teater skinner nok en gang.....	side 22
Mennesket er en del av naturen	side 23
Litterært mesterskap i Ølhallen.....	side 24
Hva med deg selv?	side 24

Film Scoop: En klassiker er født	side 25
VT-spalten.....	side 25

Underholdning**side 26**

Kjemien rundt oss	side 26
Matspalte: Lutong Bahay	side 26
Back Page	side 27

Les oss på utropia.no

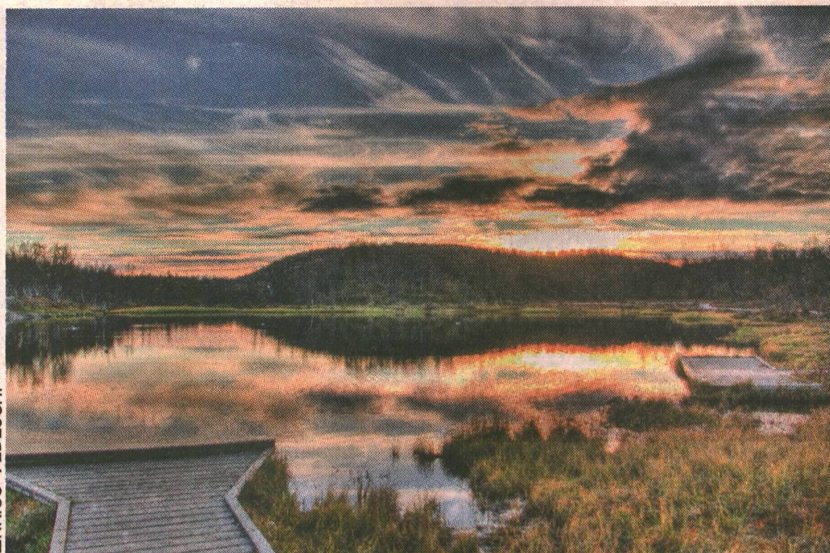
FORSIDEBILDER:

HOVEDSAK

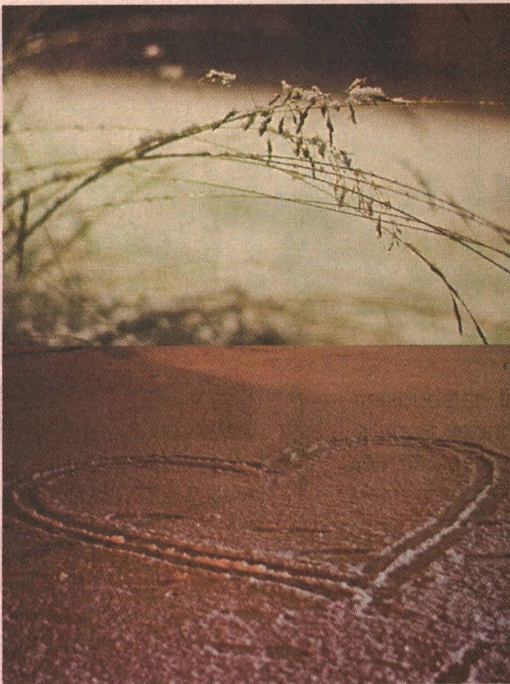
MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ

BILDER NEDE, FRA VENSTRE: IDA ELISE STRØM, TERJE PETTER LEIROS, MATEUSZ MOTYKA, KASIA MIKOLAJEWSKA

Bildespesial: Magiske Tromsø

ENRICO TEDESCHI

OLGA SHAVRINA

GEIR-INGE BUSCHMANN

ENRICO TEDESCHI

OLGA SHAVRINA

GEIR-INGE BUSCHMANN

Utopia for

35 år siden

1978:
Utopia skriver om Norske sykepleierelevs Landslag som har jobbet aktivt siden 1974 mot fire mnd. turnustjeneste, som ble pålagt av Sosialdepartementet i 1975. Norsk sykepleierforbund har jobbet siden 1912 mot all form for plikttjeneste, og vil ha slutt på at de etter å ha gått tre år på skole må ut i fire mnd. tjeneste for å bli offentlig godkjente.

10 år siden

2003:
Utopia skriver om Studentenes arbeidsutvalg, som stiller seg bak UiTø-direktør Arne Benjaminsen og mindretallets innstilling i Ryssdal-utvalget. Arbeidsutvalget mener de har den mest fornuftige løsningen, og varsler kamp om privatisering og skolepenger og for studentrepresentasjon i styrene.

STILLING LEDIG: DISTRIBUSJONSANSVARLIG

DITT HOVEDANSVAR VIL VÆRE Å DISTRIBUERE AVISENE TIL ALLE UTROPIAS STATIVER PÅ CAMPUS OG I SENTRUM. I TILLEGG VIL DU SJEKKE OM STATIVENE ER TØMT. DU MÅ HA FØRERKORT, OG DET ER FLOTT OM DU OGSÅ HAR EGEN BIL! VI TRENGER EN SELVSTENDIG PERSON SOM KAN KOMME MED INNSPILL ANGÅENDE DISTRIBUSJONEN AV UTROPIA, ER INITIATIVRIK OG ENGASJERT.

PERSONLIG EGNETHET VIL BLI VEKTLAGT. STILLINGEN LØNNES MED 20.000,- I ÅRET. STILLINGEN ER LEDIG FRA DESEMBER.

SØKNAD MED CV LEVERES TIL: ANSVARLIG@UTROPIA.NO ELLER
UTROPIA - STUDENTAVISEN I TROMSØ V/ IDA ELISE STRØM, UIT NORGES ARKTISKE UNIVERSITET / HOVEDGÅRDEN 9037 TROMSØ

SØKNADFRIST: 31.10.2013

FOR SPØRSMÅL OM STILLINGEN, TA KONTAKT PÅ TELEFONNUMMER 77 64 59 01 ELLER EPOST ANSVARLIG@UTROPIA.NO. ELLERS KAN DU GJERNE KOMME INNOM VÅRT KONTOR I TEORIFAGBYGGET 2, RETT VED SIDEN AV CAFÉ BODEGA.

Våre blide og flinke Tannpleiere
Christina og Kristin ønsker deg velkommen

- Undersøkelse med to røntgen, tannsteinsrens og puss kr 870,-
- Tannbleiking kr 3000,-
- Tannsmykker, saltblåsing etc.

Studentrabatt 20% på disse prisene. Gjelder også på behandling utført av tannlege. Husk studentbevis.

MNTF
Tanner i sentrum

Tannlege Kjærstad AS
Storgata 39, Tromsø,
tlf 776 83 188
resepsjon@tannlegekjaerstad.nhn.no

Tannlege Jan Erik Kjærstad
Tannpleiere Kristin Solvang og Christina Fredheim

Ring for time:

Bli med på å utforme nye Driv!

Bli med på informasjonsmøte den 4. november kl. 20:00 i gamle Driv der du kan påvirke utviklingen av det nye studenthuset Driv.

ESBEN HOÅS RYGG (FOTO: PRIVAT)

MAGDALENA BUDINOVÁ
NYHETER@UTROPIA.NO

På informasjonsmøte 4. november i gamle Driv kan studenter, frivillige og andre interesserte komme med spørsmål eller innspill til utviklingen av det nye Driv og utflyttingen av det gamle Studenthuset Driv.

— Vi har lagt ut ulike grupper på hjemmesidene våre hvor vi søker forskjellige studenter, og det er gjennom disse gruppene at studentene kan delta. I noen av gruppene leter vi fortsatt etter flere medlemmer. Vi ønsker også å få innspill fra studentene på allmøtet, oppfordrer Esben Hoås Rygg, styreleder for nye Driv.

Trenger fortsatt mer penger
For 2 uker siden fikk Sito 8.480.500 kro-

ner for utviklingen av det nye Studenthuset Driv. Takket være disse pengene er ombyggingen av nye Driv fullfinansiert.

— Byggeprosjektet er nå finansiert, men vi er fortsatt på utkikk etter penger til møbler og alt det andre huset skal fylles med, forteller Rygg.

Nye Driv kommer snart
Det er klare planer om hvordan det nye Studenthuset Driv skal se ut:

— Det har vært en gruppe som har jobbet med interiør og utseende hvor studenter har vært involvert. Noe av utseende er allerede bestemt mens noe jobber man fortsatt med, sier Rygg.

VERDENSTEATRET

K I N O

BLUE JASMINE

Se et fantastisk ensemble med blant andre Cate Blanchett, Alec Baldwin og Andrew Dice Clay i Woody Allen's seneste og beste film på årevis!

Se www.verdensteatret.no for hele månedens program
FØLG OSS PÅ: [FACEBOOK](#) [TWITTER](#) [INSTAGRAM](#)

Glem sprøyteskrek, gi blod og redd liv

Norges Røde Kors har en nasjonal dugnad for å fylle opp blodlagrene i Norge gjennom en blodgiverkampanje i perioden 12.-26.oktober.

MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ
NYHETER@UTROPIA.NO

14. oktober var det 80 år siden den første formidlingsentralen for blodgivere ble etablert av Norges Røde Kors. Blodtransfusjon er i dag en rutine, og det er ca.100.000 aktive blodgivere i Norge i dag.

Fredag 11. oktober startet Røde Kors blodgiverkampanje i Tromsø på UNN, der også Heidi Johansen, lokalforeningsleder i Tromsø Røde Kors, ga blod for hundrede gang. Sammen med ordfører i Tromsø, Jens Johan Hjort, rekrutterte hun siste fredag nye blodgivere.

— Tallet av blodgivere er for lavt totalt sett, og derfor starter vi kampanje. Vi trenger flere blodgivere nå, sier Johansen.

Å gi blod er å redde liv

Hjort får ikke lov til å gi blod på grunn av at han fikk blodpropp for et par år siden, men på fredag rekrutterte han nesten 50 nye blodgivere som registrerte seg.

— Tenk at å gi blod er å hjelpe andre mennesker. Å gi blod er

en liten ting å gjøre for å redde liv, men viktig. Det at man blir en blodgiver setter vi stor pris på, oppfordrer Hjort alle.

— Blodgiving er svært viktig for kreftpasienter, og alle sykehus er helt avhengig av en stabil mengde blodgivere, sier UNN-direktør Tor Ingebrigtsen, og fortsetter:

— Jeg oppfordrer andre kommuner og alle mine kolleger for å registrere seg og bli blodgivere.

Hjorts og Johansens oppfordring er å bidra til å rekruttere nye blodgivere i alle kommuner i Norge gjennom ulike tiltak rettet mot egne medarbeidere og innbyggere forøvrig. Et enkelt tiltak kan være å sende en e-post til alle ansatte med oppmuntring om å bli blodgiver, et annet er å anmode bedrifter i kommunen om å motivere deres ansatte til å bli blodgivere.

— I Tromsø trenger vi 1000 nye blodgivere i år og det er nå halvveis, så vi er ikke langt før vi har skaffet 500. Vær med på å gjøre en forskjell. Du får en veldig god følelse at du gjorde noe vik-

HEIDI JOHANSEN (RØDE KORS) GIR BLOD, MENS JENS JOHAN HJORT (ORDFØRER I TROMSØ) OG TOR INGEBRIGTSEN (ADM. DIREKTØR, UNN) OPPFØRER ALLE TIL Å BLI BLODGIVERE. (FOTO: MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ)

tig, stresser Johansen.

Viktig at studenter gir blod

Anne Husebekk, rektor ved UiT Norges arktiske universitet oppfordrer alle studenter til å bli blodgivere. Hun stresser at det å gi blod er å gi liv og det er verdt å bruke en halvtime på blodgiving hver 3. måned:

— Studentene er i hovedsak unge, friske mennesker som velger å bo i Tromsø for en periode. Det å gi blod er en uegennyttig samfunnsoppgave og bruk av blod i behandling av mennesker er livsviktig og kan ikke erstattes med noen medikamenter.

En av studentene ved UiT som

gir blod er 22 år gamle Simon Steinnes. Han studerer lektorprogrammet i realfag med fordypning i fysikk og matematikk. Han har vært blodgiver siden han var 18. Før han fikk gi blod, måtte han fylle ut et skjema og avgi en blodprøve for å se om han var klar til å tappes:

— For å gi blod må du være frisk, og i tillegg må du ikke ha hatt visse sykdommer tidligere. Du må dessuten være over 50 kg, og ha tilstrekkelig høye hemoglobinverdier, dvs. jern i blodet. En person som i utgangspunktet har lite blod bør naturligvis ikke gi blod, opplyser han.

Steinnes sier at han bestemte seg for å gi blod fordi det betyr så mye mer for de som får enn for de som gir:

— Den halvliteren som jeg gir fra meg gjør ingen stor forskjell for min egen del, men for de som får den kan den ha avgjø-

rende betydning. Dessuten får jeg jo noe helt konkret tilbake. Etter at du har blitt tappet, kan du velge deg en gave fra skapet de har der, som for eksempel en kopp, en hodelykt eller en kinobillett.

Han har aldri opplevd noe ubehag under eller etter tapping:

— I det hele tatt er det ganske behagelig å ligge der mens man leser avisa og nipper til et beger med eplejuice.

Sprøyteskrek

Til alle som ikke blir testet på grunn av sprøyteskrek, sier Hjort:

— For sprøyteskrek har jeg stor respekt. Hvis man synes at det er ubehagelig, så skal man ikke presse seg å gi blod, men jeg tror at det finnes mange dyktige folk på blodbanken som kan sørge for at det ikke blir en ubehagelig følelse!

STUDENTER FRA RØDE KORS REKRUTTERTE NESTEN 50 NYE BLODGIVERE PÅ MH-BYGGET SIST FREDAG. (FOTO: MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ)

FAKTA

HVEM KAN GI BLOD?

I UTGANGSPUNKTET KAN ALLE FRISKE PERSONER MELLOM 18 OG 60 (NOEN STEDER 65) ÅR GI BLOD. DET FINNES IMIDLERTID NOEN BEGRENSNINGER HVIS HENSIKT ER Å BESKYTTE BÅDE GIVERE OG MOTTAKERE.

MAN KAN FINNE UT MER AV Å GÅ PÅ NETTET TIL WWW.GIBLOD.NO. DER KAN MAN OGSÅ MELDE NYE GIVERE TIL ALLE LANDETS GIVERSTEDER.

Should Ex.fac be offered in English?

Oda Berntzen, international coordinator at the Student Parliament, started a petition that supports Examen Facultatum (ex.fac.) being taught in English.

MAGDALENA BUDINOVA,
BARBORA KALINCOVÁ
NYHETER@UTROPIA.NO

The petition also aims at raising awareness amongst international students that examen philosophicum (ex.phil) is already offered in English.

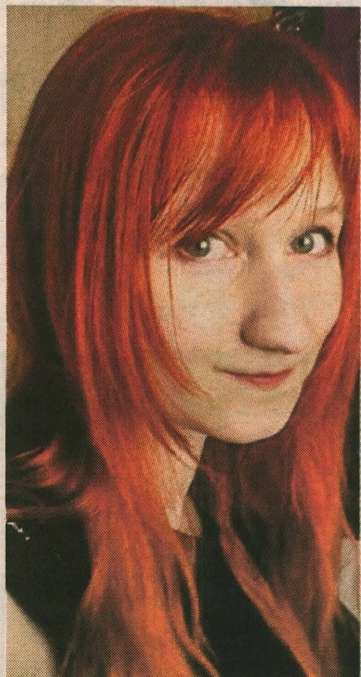
“We do offer seminars for ex.phil in English and we even have an English curriculum. However, there are not so many students who take the subject in English”, says Tor Ivar Hanstad, lecturer for ex.phil.

Berntzen thinks that not so many international students actually know that it is possible to take ex.phil. in English.

“I think that more information should be spread about this course being offered in English. Although the campaign focuses more on pressing for ex.fac. to be taught in English, as I think that it should be offered if the need exists”, she adds.

Help for non-Norwegian students

The idea for the petition for teaching ex.phil and ex.fac in

KATARZYNA CHEROMINSKA STRUGGLES WITH EX.FAC. BEING TAUGHT IN NORWEGIAN, AND THINKS THE CAMPAIGN IS A GREAT IDEA. (PHOTO: PRIVATE)

ODA BERNTZEN IS THE FOUNDER A PETITION FOR EX.FAC BEING TAUGHT IN ENGLISH. THE PETITION SHOULD HELP THE INTERNATIONAL STUDENTS WHO DO NOT SPEAK NORWEGIAN TO PASS THE EXAM.

PHOTO: SARAH GALANTINI

English started because many international students don't understand Norwegian or don't understand it well enough. Oda Berntzen, International Coordinator at the Student Parliament and founder of the petition says:

“When I had to pass the exam, the subject seemed quite boring. But now I can see the benefits I got. I am actually very glad I had it and I realize how useful the subjects are. The aim of the petition is to find out if there is any interest in providing the courses in English.”

Katarzyna Cherominska, a student of linguistics at the UiT agrees that it is difficult for her to follow the course when it is in Norwegian.

“I have been in Norway only for a year now, but I already registered for the course. I struggle with the Norwegian language, which is very advanced in these

courses, but the courses are really useful. I think that petition is a great idea.”

Offering courses in English costs money

Coordinator for Ex.fac, Bård A Berg, says that most students who come to the Ex.fac. course can speak at least some Nor-

wegian but there are some students who do not understand it at all:

“The fact that the course is in Norwegian is a big problem and there is a big need at the University for us to be able to offer ex.fac. in English to our students. The problem may be that to have the curriculum in a

language other than Norwegian is expensive. But I know that the department responsible has already discussed it and is working on the idea.”

Wednesday 16th of October was Student Parliament supposed to meet and discuss financing the courses. Meeting was canceled because of illness.

FACTS

— THE PETITION CAN BE FOUND IN BODEGA, ON THE STUDENTPARLIAMENTS BOARDS AROUND CAMPUS AND IN THE CENTRE FOR PEACE STUDIES AND ONLINE. CHECK UTROPIAS WEBPAGE FOR THE LINK.

— THE SUBJECT EX.FAC PROVIDES AN INTRODUCTION TO THE HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES AND THE HISTORY OF MENTALITIES. IT ALSO ADDRESSES THE CENTRAL SCIENCE ETHICS. THE CURRICULUM FOCUSES ON DIFFERENT WAYS OF EXPLAINING THE RELATIONSHIP BETWEEN SCIENCE AND SOCIETY, AS WELL AS KEY ETHICAL ISSUES.

— THE SUBJECT EX.FIL, OFFERS A STUDY OF PHILOSOPHY, PHILOSOPHY OF SCIENCE, HISTORY OF SCIENCE, ETHICS AND RHETORICS.

Utopia will expand to Finnmark

Student newspaper Utopia will expand after the fusion of the Arctic University of Norway and the Finnmark University College. In January, there will be articles from both Tromsø and the campuses in Finnmark.

LENE SEDOLFSEN, EDITOR-IN-CHIEF FOR IM, SVEINUNG EIKELAND, VICE-REKTOR FOR REGIONAL DEVELOPMENT AND IDA ELISE STRØM, EDITOR-IN-CHIEF FOR UTROPIA ARE HAPPY THAT THE STUDENT NEWSPAPER EXPANDS. (PHOTO: STEFFEN ERIKSEN HANEBOE)

BARBORA KALINCOVÁ
NYHETER@UTROPIA.NO

The idea came from Lene Sedolfsen, who is editor-in-chief of the information magazine IM Student, a Utopia product for that comes out every year in August. "Last year, I was travelling up to Alta. I saw that they have no student paper there, but they have a Media Communication program. I wanted to integrate them into our system so I came up with idea that we should publish in Finnmark too. I applied to the UiT's finance department and we received financial backing to start the process."

The idea was warmly received in Alta too. Editorials from Tromsø and Finnmark will be integrated into one magazine instead of two. "If Alta is part of UiT, they should also be part of Utopia," says the editor-in-chief of Utopia, Ida Elise Strøm.

Students can already apply

Creating an editorial staff can take time. Students in Finnmark can already apply for positions now.

"We are working on establishing a editorial staff right now. We have an entire autumn to create an editorial staff," says Strøm. She hopes

everything will go smoothly.

"From January editorial staff should already exist. We want everyone interested to get in touch with us. In Utopia there is something for everybody."

Headmaster of Finnmark University College encourages new editors

Sveinung Eikeland, vice-rector for regional development, supports the project.

"I think maybe the most important thing has been to establish a student newspaper in Finnmark. And it has an impact in putting Finnmark experiences, news etc. into the pages of Utopia. Thereafter Utopia can reflect and meet the needs of students from all territories of the University." He encourages new editorial staff. "In the beginning, I can have meetings with them" he says.

Utopia will also expand its website, staff and distribution.

"We have already started distributing in Alta. I am happy we have expanded. Everyone should be happy about such an event," says Strøm.

annonse

Kampanje!

Tren ut semesteret for kr 650 eller ut vårsemesteret for kr 1330

VI TILBYR:

- *Saltrening*
- *Sykkel*
- *Styrke*
- *Kondisjon*
- *Klatring*
- *Hallidrett*

KONTAKT:

idrett@sito.no
Tlf: 77 64 90 60
www.sito.no

Studentidretten

Studentsamskipnaden i Tromsø

Samarbeidspartner

Nyvalgt studentutvalg i Alta

Disse jentene skal gjøre studiehverdagen i Alta beste mulig for deg som student.

IDA ELISE STRØM
ANSVARLIG@UTROPIA.NO

2. september ble det valgt nytt studentutvalg på campus Alta. Og den viktige jobben har det nye studentutvalget allerede startet for lengst.

Studentutvalget er det øverste studentpolitiske organet ved Finnmarksfakultetet. Studentutvalget skal fungere som et bindeledd mellom studentene og administrasjonen. Hovedoppgavene er å representere studentene i Finnmarks saker på fakultetsnivå, bidra med økonomisk støtte til studentarrangementer og finne studentrepresentanter til verv på fakultetet.

Mailinn Fimland (25) studerer sosialt arbeid på campus Alta, og er styreleder for det nye studentutvalget.

— Det er første gang vi har studentutvalg i Finnmark, og vi skal nå være de som former det. Det er veldig spennende, og vi skal gjøre vårt beste for å gjøre det best mulig for alle å være studenter her i Finnmark, forteller hun.

Med seg på laget har hun medstudentene Christine Gamst Vitikka (28) og Hilde Olaussen (24).

— Jeg ble med fordi jeg hadde lyst til å delta mer aktivt i min studenthverdag. Det er artig og lærerikt å være med å påvirke og bestemme hva som skjer på skolen, forteller Vitikka, som er nestleder i utvalget, ved siden av

MAILINN FIMLAND, HILDE OLAUSSEN OG CHRISTINE GAMST VITIKKA ER VALGT INN SOM DET NYE STUDENTUTVALGET I ALTA, OG JOBBER FOR Å GJØRE STUDENTMILJØET I FINNMARK BEST MULIG. (FOTO: IDA ELISE STRØM)

sine studier i økonomi og administrasjon.

Olaussen som studerer reiseliv har tidligere studert i Bergen, og hadde lyst til å engasjere seg etter å ha sett alt de fikk til der.

— I Bergen var det mye bra, og mye engasjement. Nå ønsker jeg å være med å få i gang det samme her, forteller hun.

FAKTA

ALTA KOMMUNE HAR 18.700 INNBYGGERE, HVORAV RUNDT 13.000 AV DEM I TETTSTEDET. I TILLEGG KOMMER VEL 3.000 TILREISENDE STUDENTER OG SKOLEELEVER. SAMLET BETYR DET AT ALTA 10 MÅNEDER I ÅRET HAR NESTEN 22.000 INNBYGGERE.

ALTA ER KJENT FOR SITT GODE KLIMA MED SOLRIKE SOMRE MED SÆRDELES LITE NEDBØR OG KALDE OG GODE VINTRER MED NOK AV SNØ. NATUREN ER MANGFOLDIG OG SPENNENDE. FRA IDYLLISKE PERLER LANGS FJORDEN TIL HØYE FJELL, RIKE SKOGER OG ENDELØSE VIDDER.

KILDE: UiT

5 på Campus Alta

LENE OLINE SEDOLFSEN
LENE@UTROPIA.NO

Hva er det beste med å studere i Alta?

ALLE BILDER: IDA ELISE STRØM

Inga Hanne Hansen (25, 3.år allmenærer utdanningen)

«Her i Alta er det enklere å få seg bolig og billigere å bo blant annet. Til å være lille Alta, er det også et veldig bra konserttilbud. Ikke minst er det nærmere hjem til Honningsvåg»

Ove Lampe (24 år, forkurs ingeniør)

«Jeg er fra Alta, så at det finnes et lokalt utdanningstilbud, så jeg slipper å flytte på meg for å utdanne meg er det beste for meg»

Katrine Næss (19, Forkurs ingeniør)

«Jeg er fra Alta, så at det finnes et lokalt utdanningstilbud, så jeg slipper å flytte på meg for å utdanne meg er det beste for meg»

Bjørnar Rønning (33, forkurs ingeniør)

«Her er det lite og oversiktlig, enklere å parkere og det er lettere tilgang på tjenester som er relevante for studenter»

Amelie Matt (27, årstudium i reiseliv)

«Jeg liker at det er mindre og at alt er på en plass. Servicetorget fungerer utmerket godt og kan svare på alt.»

Fra Beijing til Alta på sykkelsetet

150 dager, 13350 km og noen studenter, sykler og ryggsekker: Ayiken Jiashan har en drøm.

IDA ELISE STRØM
ANSVARLIG@UTROPIA.NO

UiT-student Ayiken Jiashan drømmer om å forene universiteter, studenter og norsk og kinesisk kultur under ekstreme forhold – en fem måneder lang ekspedisjon fra Kina til Norge, kun ved hjelp av sykkel som framkomstmiddel.

Da Utopia møter Ayiken Jiashan (35) på campus Alta snakker han både ivrig og lenge om den store drømmen, men han viser oss også konkrete planer for turen. For det er ikke bare en fjern drøm, men en plan som er i ferd med å bli satt til live. Jiashan har regnet på hvor lang tid turen vil ta, og funnet en ganske eksakt reiserute. For han vet hva en slik tur dreier seg om. I omtrent femten år har han vært aktiv som både deltaker og guide på ekstreme turer, og har lagt bak seg både fjellturet og andre ekstreme ekspedisjoner, den lengste på hele ni måneder.

Åtte land

Turen har planlagt oppstart i april, i Kinas hovedstad Beijing. Deretter er det syv grensepasseringer og Norge på langs, før gruppen tar sikte på å være framme i Alta etter 13350 kilometer neste høst. Men Jiashan har også store planer for reisefølget underveis, og det er mer enn kun utallige pedaltrakk som står på agendaen.

— Bare i Kina er det planlagt seks hovedstopp. Først i Beijing,

som også er oppstartsted, og deretter skal det stoppes på fem andre store sentrale steder, før Kasakhstan grense skal passeres, forteller han.

Den første delen av ruten er et område Jiashan kjenner godt. Han er nemlig halvt kinesisk, og halvt kasakhstansk, og har vært på flere ekspedisjoner i begge land tidligere.

Fra universitet til universitet

Deretter skal turen gå videre til Russland, Latvia, Estland, Finland og Sverige, før norskegrensen til slutt skal passeres på Svinesund.

— Turen skal være en studentekspedisjon, og mange av stoppestedene skal være universiteter langs reiseruten. I Norge skal vi innom Universitetet i Oslo, Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet i Trondheim, Universitetet i Tromsø - både i Tromsø og til slutt i Alta, sier han.

Til sammen har han innlagt stopp på 22 universiteter underveis. På universitetene ønsker han å spre budskapet om studentekspedisjonen, og bidra til kulturutveksling. Han ønsker også å invitere personer de møter langs veien til å sykle etapper med gruppen.

Siste planlegging

Innimellom masterstudiene i

AYIKEN JIASHAN PÅ FJELLET BOGDA I HEMLANDET KINA UNDER EN UKESTUR I SOMMER. (FOTO: PRIVAT)

tourist studies i Alta, jobber Jiashan mye med å få på plass de siste detaljene til reisen. Det skal organiseres med universitetene på veien, sponsorer og reiseselskaper skal med på laget, og reisefølge skal på plass.

— Jeg satser på at vi blir en gruppe på omtrent fem personer, og det er ikke for seint å melde sin interesse hvis man er interessert, forteller han.

Jiashan som flyttet til Norge og Alta i august jobber nå også med å få seg en god nok sykkel i Alta. For det er mye trening som må til for å forbedre 150 lange dager på et sykkelsete.

— Det er en kraftprøve vi skal gjennom. Det kommer til å bli hardt, det er langt, og vi kommer også til å møte mye ulikt vær. Men jeg gleder meg, forteller han.

REISERUTE

KINA:

BEIJING - SHIJIAZHUANG	300 KM	3 DAGER
SHIJIAZHUANG - TAIYUAN	270 KM	3 DAGER
TAIYUAN - XI'AN	650 KM	5 DAGER
XI'AN - LANZHOU	740 KM	6 DAGER
LANZHOU - URUMQI	2000 KM	15 DAGER
URUMQI - KORGAS PASS	650 KM	6 DAGER

KAZAKHSTAN:

KORGAS PASS - ALMATY	380 KM	4 DAGER
ALMATY - ASTANA	1213 KM	11 DAGER
ASTANA - KURGAN (RUSSIA)	764 KM	7 DAGER

RUSSLAND:

KURGAN - UFA	700 KM	7 DAGER
UFA - KAZAN	525 KM	5 DAGER
KAZAN - MOSCOW	810 KM	8 DAGER
MOSCOW - RIGA(LATVIA)	930 KM	10 DAGER

LATVIA:

RIGA - TALLINN	309 KM	3 DAGER
----------------	--------	---------

ESTLAND:

TALLINN - HELSINKI	89 KM	1 DAG
--------------------	-------	-------

FINLAND:

HELSINKI - TURKU	170 KM	2 DAGER
TURKU - STOCKHOLM	361 KM	2 DAGER

SVERIGE:

STOCKHOLM - ÖREBRO	197 KM	2 DAGER
ÖREBRO - KARLSTAD	111 KM	1 DAG
KARLSTAD - OSLO	221 KM	2 DAGER

NORGE:

OSLO - TRONDHEIM	500 KM	5 DAGER
TRONDHEIM - TROMSØ	1150 KM	10 DAGER
TROMSØ - ALTA	310 KM	3 DAGER

AYIKEN JIASHAN (T.H.) SAMMEN MED EKSPEDISJONSDELTAKER NURBEK FRA EN TUR I JANUAR 2011, I ALTAI-FJELLENE PÅ GRENSEN MELLOM KINA, RUSSLAND, KASAKHSTAN OG MONGOLIA. HER VAR JIASHAN PÅ EN HALVANNEN MÅNEDS TUR MED HEST, OG TIDLIGERE HAR HAN OGSÅ VÆRT PÅ BLANT ANNET EN NI MÅNEDERS LANG EKSPEDISJON I DET SAMME OMRÅDET MED HEST. (FOTO: PRIVAT)

Singing the praises of the HHT day

The HHT day is a career fair for business students, but it had something for everyone with inspirational lectures, startup businesses and even a signing mayor.

MATTHEW LYNCH
NYHETER@UTROPIA.NO

The HHT day is a careers day tailored specifically for business students at UiT. It has been running for 4 years now, and regularly attracts some of Tromsø's most well-known businesses.

This year there were a few new additions, including student groups promoting their Masters programme and a local startup from Tromsø's business incubator, Norinnova.

Daniel Myklebust, HHT's chairman says "this year was really a success; it's the first year we had to stop taking registrations because we hit capacity."

The day also provides a chance for local identities to present to students on topics of interest. One particular lecture covered the creation of the 'Arctic tour of Nor-

way' – the Norwegian answer to 'Le tour de France'. Knut-Eirik Dybdal, the race organiser, talked about his original "dream of showing the world Northern Norway and its spectacular scenery, using the cycle race as a medium".

Dybdal outlined the challenges he faced and how others came on board to help him achieve his dream. He gave an anecdote about a critical point, when the dream was on the verge of collapse, due to the French organizer demanding proof of his financial backing for the race. Dybdal had not yet secured any financing and took a gamble. He flew the mayor of Tromsø to France. In France a mayor holds a greater position of power than in Norway, and the French organisers were suitably impressed with the Mayor's

attendance at the meeting. Dybdal said "he in fact hadn't secured any funding for the event, but the bluff worked". The French organisers stopped asking questions and pressed ahead with helping him organize the event.

As well as the lectures there were a number of stands, one of which was for the Masters in Business Creation and Entrepreneurship (BCE). Heidi Andreassen, one of the students on the Masters programme explained "that HHT was an opportunity for them to demonstrate to businesses and students alike the value of the BCE programme". She talked about the real life business problems that her class worked with and the creative solutions that they were providing. She hoped the HHT day would help boost

PHOTO: MATTHEW LYNCH

the programmes profile.

Another stand was being run by Simon Strumse from Film Grail. He says that "the HHT day was for him a chance to promote his business and develop interest in his product". Film Grail is a novel way of receiving film suggestions and solves that eternal question of "what movie should we watch?" Strumse's idea has huge potential and students were lucky to get an insight into his business at such an early stage.

The highlight of the day though had to be the Mayor's welcoming speech. Jens Johan Hjort, the Mayor of Tromsø, serenaded the crowd with a song he called "Jens you are so sexy!" While the lyrics may not be fit for publishing, it is worth saying that anytime the mayor sings for you, you know you are at a special event. As the organizer Myklebust said "it was an opportunity to get inspired", and if the a singing mayor doesn't inspire you then nothing will.

- Et bra statsbudsjett

Studentparlamentet ved Universitetet i Tromsø er fornøyd med statsbudsjettet, men savner de lovte studentboligene fra valgkampen.

IDA ELISE STRØM
ANSVARLIG@UTROPIA.NO

— Det er et veldig bra forslag til statsbudsjett, og vi er fornøyde, forteller leder for Studentparlamentet i Tromsø, Marianne Haukland (24) fra Moderat Liste.

Haukland var på Stortinget mandag, da budsjettet ble lagt fram. Både hun og internasjonalt ansvarlig i Studentparlamentet, Oda Berntzen (23) fra Liberal Liste, synes blant annet at den økte studiestøtten som er foreslått på 11 måneder er et veldig bra løft.

Trenger flere boliger

Men Studentparlamentet er skuffet over den manglende studentboligsatsingen i budsjettet. I budsjettet er det nå kun lagt fram forslag til 1300 nye stu-

dentboliger på landsbasis.

— Vi er selvfølgelig glad for det vi har fått, og det er et kjempebra forslag, men satsingen på studentboliger er alt for lav. 1300 boliger på landsbasis er alt for lite til at vi i Tromsø får satt spaden i jorda. Vi har allerede en bevilgning på 80 boliger, men vi trenger ytterligere 120 før vi kan starte noe bygging. Kostnadmessig er det ikke lønnsomt å begynne å bygge før vi kommer opp i kvantum, forteller Berntzen.

Studentparlamentet tror sjansene for at Tromsø blir tildelt så mye som 120 boliger av det totale 1300 er veldig liten. Og i tiden framover vil de nå jobbe for at de blå-blå øker sin satsing på studentboliger i det reviderte

LEDER AV STUDENTPARLAMENTET VED UNIVERSITETET I TROMSØ, MARIANNE HAUKLAND (T.V.) VAR MANDAG INVITERT TIL STORTINGET AV NYUTNEVNT FISKERIMINISTER, TIDLIGERE SKOLEPOLITISK TALSPERSON FOR HØYRE, ELISABETH ASPAKER, DER HUN FIKK GODE SIGNALER FOR DEN VIDERE STUDENTSATSINGEN AV ASPAKER OG STORTINGSREPRESENTANT KENT GUDMUNDSEN. (FOTO: PRIVAT)

budsjettet, så Tromsø kan få et sårt trengende etterlenget løft på studentboligfronten.

— Alle partiene gikk til valg på å bygge mellom 2-3000 studentboliger, så et forslag på 1300 gjenspeiler ikke det som har vært tema gjennom hele valgkampen i det hele tatt. Så vi håper at det kommer en økning i revidert statsbudsjett, og det jobber vi veldig for at vi kan være med å påvirke, forteller Haukland. Studentparlamentet håper nå at 11 måneders studiestøtte ikke

blir satt opp i mot byggingen av nye boliger, og at det blir plass til begge deler.

— Det er et kjempebehov for 11 måneder med støtte. Men det er studentboliger den nye regjeringen var forberedt på å satse på, opplyser hun.

2,4 milliarder til UiT

Totalt fikk UiT også en kjempebevilgning i statsbudsjettet, med totalt 2,4 milliarder kroner, samt 60 nye studieplasser til

bachelor i ingeniørfag og seks plasser til medisin.

— Vi er nokså fornøyde med budsjettet for 2014. Vi får et nytt medisin- og helsefagbygg. Vi får de bevilgningene vi må ha for Teknologibygget. Og vi får flere studieplasser og stipendiatstillinger, forteller rektor Anne Husebekk i en pressemelding.

Se alle bevilgningene til UiT i egen faktaboks.

Kommentar

«And that is YOUR opinion»

FRANCESCO POGLIANO

Vet du hva EISCAT er? Du har sikkert sett dette ordet på noen skilt her og der, men aldri spurt deg selv om hva det er. De sier at dette er en antenne for å undersøke ionosfæren og det nære verdensrommet, men ikke tro på det. Det er egentlig et våpen ment for å kontrollere klimaet ved å skyte kraftige inkohærente radiobølger som kan avbryte den naturlige harmonien i den jordiske magnetosfæren og forårsake katastrofer. EISCAT har en teknologi som likner veldig mye på HAARP sin, og er det bare å google ordet for å finne ut hva slags faenskap HAARP er mistenkt for å skape.

Klarte dere ikke å forstå noe etter «ionosfære»? Dere trenger ikke bekymre dere, jeg er på andre året i min bachelor i fysikk og har ennå ikke peiling på hva inkohærente radiobølger er for noe. Det jeg skreiv nå er en typisk konspirasjonsteori made in Norway, og er stort sett bare

tøv. Men hvordan kan de folk som tror på dette, være så sikre at dette er sannheten? Har alle disse personene en master i realfag? Det ser ikke sånn ut, og det ser heller ikke ut som at de som har en master i realfag tror på disse teoriene.

Skal vi snakke om noe annet? Ser dere på The Big Bang Theory? Sheldon Cooper er lei av sine venner og vil forbli i Texas hvor han kan lære bort evolusjonsteori til kreasjonistene. Sheldons mor er ikke en tilhenger av evolusjonsteorien, og sier «Nå må du passe kjeften din, alle kan få ha sine meninger». «Evolusjon er fakta, ikke en mening» påpeker Sheldon, men mora er ubøyeelig og avslutter med «og det er DIN mening». Hvor langt kan meningene gå? Kan faktisk meningene gå så langt som at man kan si at $2+2=5$ uten å bli stemplet som gal eller idiot?

Hvem ville du ha støttet her?

Sheldon selvfølgelig, tenker jeg, men hvorfor det? Nei, fordi vi kan jo at evolusjonen er noe vitenskapelig mens kreasjonisme dreier seg bare om å tolke bokstavelig det som står i en bok som er mer enn 2000 år gammel. Det kan nesten høres dumt ut å tro på kreasjonisme, men dessverre er Sheldons mor ikke så fjern fra virkelighet. En dansk studie viser at støtte til kreasjonismen har vokst i Europa på grunn av mange kreasjonisme-aktivister som klarer å overbevise folk, skriver forskning.no. Så mye for vitenskapen og fremskrittet. Hvis vi virkelig vil følge fornuftens vei, bør vi hele tida spørre oss «Hva ville Sheldon gjort?». Vi kan for eksempel tenke oss hva han ville ha sagt hvis han var med idet vi kjøpte noen homeopatiske tabletter.

Selv om vitenskapen ikke kan gi oss 100% sikker kunnskap (ellers ville det ikke vært vitenskap, men tro), kan den i alle fall gi oss

en fin rapport om hvordan virkeligheten fungerer. Et eksempel kan være klimasaken: i følge den nye FN klimarapport er det 95% sikkert at menneskene er ansvarlig for klimapåvirkning i de siste 50 åra. Hvorfor kan da så mange personer være enig med partidere som enten benekter menneskelig påvirkning av klima eller vil pumpe så mye olje som mulig opp fra havbunn?

«Bruk stemmeretten» var et av de mest brukte slagord under valgkampen, og det betyr rett og slett å ta avgjørelser angående ganske tunge og vanskelige saker. Selv om jeg kanskje ikke har peiling på noe som helst, har min stemme samme verdi som stemmen til en forsker i klima når det gjelder klimasaken og den samme påvirkningskraft som den til en kjent økonom som har brukt hele livet sitt på faget. Åja, man må også nevne at kreasjonistenes og konspirasjonsteoretikernes stemme har

samme verdi som din. Er vi ikke høyutdannet, henter vi egentlig meninger fra kjente folk som har kommunikasjonsmakt. I beste fall er disse folk som har peiling på hva de sier, men vanligvis er det folk som beskytter interessene til visse grupper: arbeidere, arbeidsgivere, kristne, bønder og så videre. «Bruk stemmeretten» betyr da «ha en mening om ting», men hvordan kan du ha en god mening om noe uten at du er utdannet i akkurat det, og hvordan kan du ha en god mening om ALT? Er dette oppmuntring til å stemme dumt?

Fornuft blir en mening, vitenskap blir en av mange måter man kan forholde seg til virkeligheten og uvitenhet og likegyldighet kan fort få samme verdi av sterk tro. «Alle kan få ha sine meninger og alle kan påvirke livet til et lands befolkning ved å stemme» er den demokratiske tankemåte. Kanskje det ikke høres så utopisk nå likevel.

FAKTA: DETTE FIKK UIT I STATSBUDDSJETTET

- 50 MILLIONER I STARTBEVILGNING AV ET NYTT BYGG FOR HELSE- OG MEDISINFAG. SAMLA KOSTNADSRAMME FOR PROSJEKTET ER 1 283,9 MILL. KRONER (PER JULI 2014).
- 44,2 MILLIONER KRONER TIL INVENTAR I DET NYE TEKNOLOGIBYGGET.
- 17,4 MILLIONER KRONER TIL STUDIEPLASSER. TOTALT SKAL DETTE DEKKE 250 STUDIEPLASSER UNIVERSITETET HAR FÅTT TILDELTE I 2009, 2011 OG 2012. SAMT 66 NYE STUDIEPLASSER FRA HØSTEN 2014.
- 12,5 MILLIONER KRONER GÅR TIL FUSJONSARBEIDET
- 10 MILLIONER KRONER TIL OVERFØRING AV SEKSJON FOR ARKTISK VETERINÆRMEDISIN FRA NORGES MILJØ- OG BIOVITSKAPLEGE UNIVERSITET TIL UIT.
- 1,7 MILLIONER KRONER TIL FEM NYE STIPENDIATSTILLINGER
- 1,5 MILLIONER KRONER FOR Å VIDerefØRE SATSNINGEN PÅ DE NYE GRUNNSKOLEUTDANNINGENE. LES MER:
- 653 000 KRONER TIL STYRKING AV BARNEVERNSPEDAGOGUTDANNINGEN.
- I TILLEGG HAR KUNNSKAPSDEPARTEMENTET SATT I GANG EN UTREDNING FOR Å LØSE AREALBEHOV FOR MAGASIN OG UTSTILLINGSLOKALE VED TROMSØ MUSEUM. DENNE UTREDNINGEN AVSLUTTES I 2014.

FRETEX

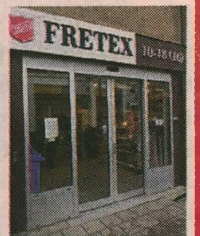
Velkommen til **Fretex-butikken i Tromsø**
Strandgt. 5/7 (sør for Nerstranda)

Åpningstider:

Mandag-fredag: 10.00 - 18.00

Lørdag: 10.00 - 16.00

10 % studentrabatt!

facebook

Følg oss: "Fretex-butikken i Tromsø"

Bing's Spalte

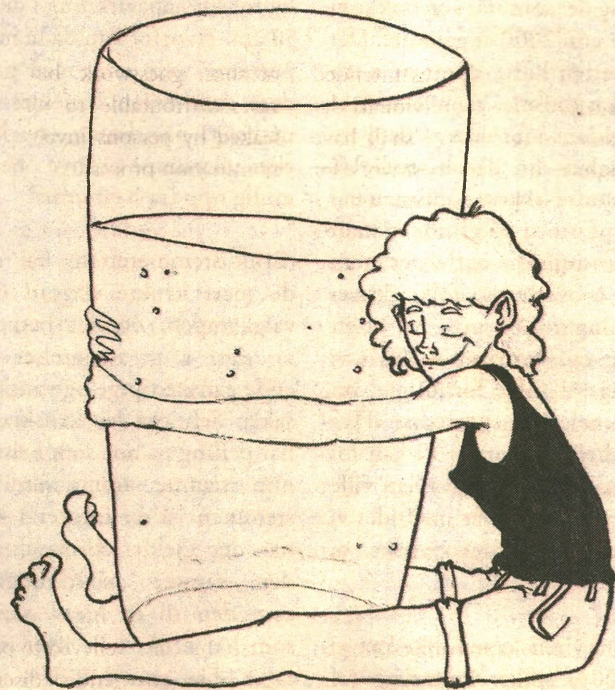
Om jeg drikker for mye?

IDA BING
ØKONOMI OG LEDELSE PÅ HANDELS-
HØYSKOLEN

I helgen var jeg med på et rollespill, eller en såkalt "laiv". Deltagerne får utdelt hver sin rolle med tilhørende kostymer, og tar del i et fiksjonsunivers hvor handlingen skal utspille seg i. For min del var dette helt nytt. Jeg har før satt opp en skarve forestilling med klassen da jeg tok drama som valgfag på videregående. Vi tolket juleevangeliet, og jeg spilte en av de tre hellige konger som måtte rappe alle replikkene sine. "Den hellige kongen, det er meg, stjernen på himmelen viser vei!" Utrolig stilig. Og at en tonedøv kompis skulle spille den rappende Herodes, helt ute av takt, til vår 67 år gamle dramalærers fortvilelse.

Laiven jeg deltok på hadde utgangspunkt i "Ompa til Du Dør"-albumet til Kaizers, og fant sted i Marcellos kjeller. Eller et rom på Samfundet i Trondheim om du vil. I Marcellos kjeller fester Ressistansen og drikker seg drita før de skal dø. Personlig levde jeg meg svært godt inn i rollen, og etter fire timer med ompa, polka, russisk rullett og skåling, hadde jeg inntatt nok øl til å matche min karakters mildt sagt gode form. Etter endt laivseanse var det nesten absurd å tre tilbake til Ida Bing, og ikke drita "Sykesøster Angelica". Jeg skiftet tilbake til sorte jeans og tskjorte og mumlet litt halv høyt "Dere, er det bare jeg som er full på ordentlig, eller?", hvorpå min nærmeste allierte og drikke-buddy i Marcellos kjeller svarer at hun er avholds. Akkurat der og da tenkte jeg at det ikke går an.

I likhet med mange andre på min alder konsumerer jeg alkohol – kanskje mer enn jeg bør? Men så snubler man tilfeldig over en som avstår og tar med seg eplejuice på fest. At hun svarte meg slik hun gjorde, helt avslappet, fikk meg til å tenke at kanskje denne jenta er bedre skikket enn meg. Hun er kanskje sunnere? Bedre konsentrert? Mer opplagt? En sånn som aldri spiser pizza-rester til frokost? Flinkere? Lykkeligere?! Og som så mange av oss gjør når vi får panikk av noe som helst slag; jeg gikk inn på nettet og tok en test. Denne het "Student Alcohol Project" og var

ILLUSTRASJON: JULIE HAGERUP

utviklet av et universitet i Australia. Den ba meg først skrive inn navnet mitt – "for å gjøre det hele mer personlig" stod det. Da jeg klikket "submit", og med vantro kikket på resultatet ti minutter senere, ble jeg faktisk litt redd.

Testen viste at jeg lå på nest høyeste av fire stadier, som indikerte at jeg drakk for mye. Over gjennomsnittet for min alder, også tatt i betraktning av min høyde og vekt, som visstnok var svært relevant. Røde skremmende bokstaver ga meg beskjed om at jeg hadde en høy risiko for å dø i en trafikkulykke, 11 ganger høyere enn andre faktisk, og jeg fikk opp diverse linker for tips til å drikke mindre. "Ida, here is some tips for you." Av hensyn til både meg selv og andre går jeg ikke inn på detaljer, men skremmende var det. For hvorfor drikker vi såpass mye? Hvorfor drikker jeg (tydeligvis) såpass mye? Jeg vil beskrive meg selv som over gjennomsnittet trygg på mine egne drikkevaner, men hadde det vært bedre for meg å trappe ned? Eller slutte å drikke?

Jeg har aldri vært en sånn som må passes på i fylla. Jeg ser til stadighet såkalte unge voksne med skjørt rundt halsen og i full gang med å deise ned trappen med spyspruten som en fontene stående ut av munnåpningen.

Ansvarsfraskrivelsen når stadig nye høyder, enten den markeres med slåssing, drittsslenging, forsvinning eller fornærming. You name it. En potensiell fellesnevner er dette med ansvar; du skal helst ha kontroll over eget inntak, og komme deg hjem i såpass okei tilstand at du kan fikse livet dagen etter, skal du ikke? Og hvis du først tar et par øl er ikke det synonymt med grisefylle. Det er helt greit å stikke hjem tidlig fra byen. Det er så innafor å ta det med ro en kveld, eller si nei. Jeg vet ikke om dette bare er selverfart, men jeg tror det er mange som blir helt oppslukte av å gire seg opp før en fest, drikke mest mulig og glemme tid og sted. Det er jo så *sjukt* gøy. Er ikke alltid det er det, skjønner du.

For min egen del skal jeg trappe ned på alkoholinntaket. Ikke fordi jeg er like bekymret som "Student Alcohol Project" viste seg å være, men fordi jeg vil sjekke om jeg ikke bare blir – men føler meg – som et sunnere menneske. Det kan være at min laive-venninne spiser ekstremt usunt og ikke kommer seg på lesesalen før klokken tre, men det var ikke tankene som slo meg der og da. Eller så kan det være at du ser meg i ravende gange en lørdagskveld, fordi jeg fant ut at det å drikke mindre ikke utgjorde noen forskjell. Først skal jeg bare drikke en flaske vin før jeg drar ut på byen i kveld.

Revol ViTionary

10GB of high definition porn and it all neatly reviewed in a

Xi Chu is looking at sexual behavior using high definition footage to establish a baseline. Did I mention the footage?

MATTHEW LYNCH
MASTERS IN BUSINESS CREATION
AND ENTREPRENEURSHIP

Xi Chu is a PHD student who knows a little too much about the sex lives of rats. It might not be your first pick of topics for a PHD, but it is still proving to be both interesting and challenging for Chu.

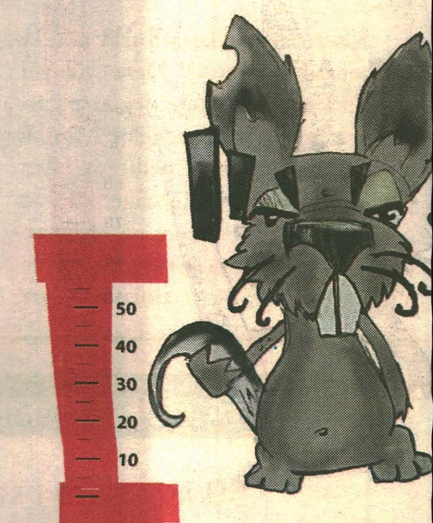
Her research revolves around filming rats in a semi-natural environment to see how often they copulate. She says "rats are exhibitionists; they like to have sex outside and communicate inside, kind of the opposite of most human beings."

She says "that apart from this major difference with humans, rats represent a good model for human behavior. With rats everything is simplified". If they go to the water fountain, it is to drink. If humans go to the bar, then it could be for any one of a number of reasons, we might be going to socialize, to have a drink, to find a mate or maybe all of them. With rats this kind of complexity in their behavior does not exist.

Chu's research is still in its early stages, which involves watching 1000's of hours of HD footage of rats being rats. For every action they make, Chu has to

XI CHU
(PHOTO: MATTHEW LYNCH)

painstakingly record it. Chu says she has "around 10GB of film and so far has only reviewed about half of it."

So far the study has revolved around establishing the baseline behavior of rats in a semi-natural environment. The idea behind this research though is to provide a detailed baseline behavior for rats that reflects how they would act in the wild.

Later this research can be used as the control group for further studies. For example one of Chu's previous studies has looked at removing the estrogen receptor in rats brains to see how their behavior changed. This experiment was undertaken in a small cage. However, researchers suspect that the results might have been different in a semi-natural environment.

This is important because a lot of clinical trials for new drugs are carried out on rats to observe any changes in behavior. Chu talks about the estrogen remo-

Research

Definition
Needs to be
Detailed!

ing 1000s of hours of
baseline behavior.
s of rats?

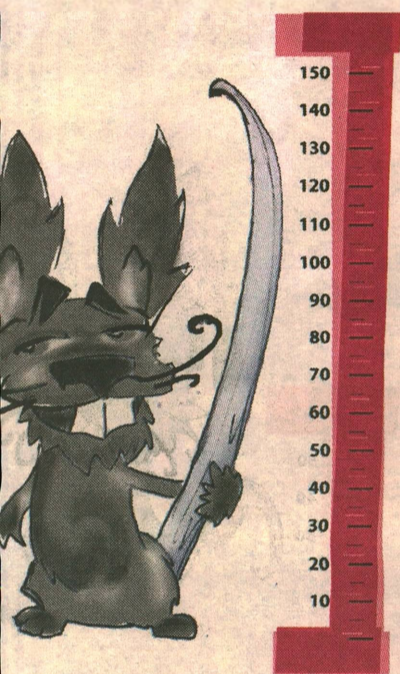

ILLUSTRATION: MATEUSZ MOTYKA

val study as showing females as being less willing to copulate when their estrogen receptor has been removed. As mentioned already rats show a preference for having sex outside, so the results of this study might have been different if it was carried out in a semi-natural environment, such as the one Chu is using.

Chu's eyes light up as she talks about the estrogen blocking study and starts showing me slides of the rats brains. In this study they had to check to see if they had successfully deactivated the estrogen receiver, which can only be done through taking samples from the rats brains.

You wouldn't guess it from the way Chu talks about drilling into rats skulls, but she really loves rodents. She knows more than you could imagine about rats, but she has one suggestion to others thinking of getting a pet rat. It is simply "if you want a pet rat, buy a pair because they are social creatures who love interaction." "A bit like us" she adds in with a smile.

World-reference

"Cause out on the edge of darkness there rides a peace train"

SARA LUPINI
PEACE AND CONFLICT
TRANSFORMATION

On the morning of October 11th, the Nobel Peace Prize was awarded to the Organization for the Prohibition of Chemical Weapons (OPCW) «for its extensive efforts to eliminate chemical weapons». In light of the recent tragic events occurring in Syria and by means of the 2013 award to the OPCW, the Committee is seeking to contribute to the cause of disarmament, which is prominently consistent with Alfred Nobel's will. Alfred Nobel incidentally invented dynamite and other substances used by the weapons manufacturing industry, and fearing how he would be remembered late in his life, set aside the bulk of his wealth in his last will and testament to the five Nobel prizes including one for peace.

The Norwegian Nobel Committee has accordingly, through numerous prizes, underlined the need to enhance the efforts to do away with weapons of mass destruction. In its press release, the spokesman of the Committee expressed a great deal of concern on the subject saying, «Some states are still not members of the OPCW. Certain states have not observed the deadline, which was April 2012, for destroying their chemical weapons. This applies especially to the USA and Russia». Despite the level of tact and diplomacy used in the language of the press release, possibly in order to avoid a blatant accusation of the two super powers, the Committee's distaste of the fact that the U.S. and Russia not joining the international organization for disarmament of chemical weapons was unequivocally made clear. However, as is often the case, this year's nominations for the Peace Prize were extensively debated, as was the final choice of Committee of the winner. Criticism has increased conspicuously over the past three years, mostly as a result of a growing dissatisfaction with the recent choice of winners of the prize among the possible candidates.

Alfred Nobel stated in his last will and testament which were the rules and procedures governing the assignment of the Nobel Peace Prize. Along with the other four Nobel Prizes, it is to be awarded on an annual basis without distinction of nationality. According to Nobel's

will, the Peace prize was intended to be a reward for individuals demonstrating that they "shall have done the most or the best work for fraternity between nations, for the abolition or reduction of standing armies and for the holding and promotion of peace congresses". This definition does not however exclude organizations, which instead have been awarded the Nobel Prizes on numerous occasions such as the International Committee of the Red Cross (ICRC), which has been honored more than any other organization (three times), moreover Henry Dunant, the ICRC founder, received the first Nobel peace prize in its starting edition in 1901.

Since the beginning of the twentieth century, 94 Nobel Peace Prizes have been awarded by the Norwegian Nobel Committee, which is in charge of scrutinizing and investigating the candidates in addition to making the final decision. Each year the Committee receives a huge number of candidates made eligible for nomination by qualified individuals. The criteria for being considered a qualified individual putting forward nominations is available on the Committee website. The Nobel Laureates are revealed in October of every year while the official ceremony in which they receive their Nobel Prize, consisting of a Nobel Medal and Diploma in addition to a document confirming the prize amount, takes place in December.

Contested Nominations, Critiques and Suggestions

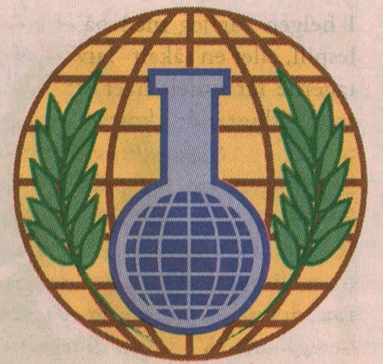
As a rule, information on a database pertaining to the candidates nominated by the Nobel Committee is not made public until after fifty years; meaning that there is a comprehensive secrecy policy regarding the details of the nominees including their number for any given year, not to mention their identities. However, it is widely known that shortly before the announcement of the award recipients in October, the debated Nobel Prizes (particularly that for peace) become the focus of mainstream media. Speculations are made on whom the possible nominees might be. This is largely the result

of sheer guesswork, but in some cases attributable to information leaked by persons involved in the nomination process.

One of the leading controversies of the 2013 awards was the news of the possible candidacy of Russian President, Vladimir Putin. Despite his undoubted contribution to the de-escalation of the Syrian crisis, which could have led to a tragic war, many believed that his possible candidacy was a ludicrous proposition. This sentiment was mainly fueled by his domestic political campaigns and territorial disputes notorious for having bloody outcomes. These are believed to promote radicalization, gender discrimination and violence; undermining the painstaking and never ending struggle for the respect of human, civil and political rights taking place both in and out of Russia by individuals and organizations supporting peace alike. Practically, a preposterously impossible contradiction.

Was can also defined as a contradiction the Peace Prize awarded to President Obama in 2009, who had certainly shown amongst his mandate an unquestionable capacity for good governance only to later be criticized for making decisions when faced with difficult circumstances, which are not in line with the principles of the Nobel Peace Laureates. As many observers for instance have pointed out just nowadays during the disputes about the Syrian crisis.

Furthermore, there have been institutions receiving the award whose very purpose of existence is to help and preserve the peace of the global community, as is the case of the United Nations in 2001. This was considered by many to be a conflicted decision in which an organization with a primary mission of keeping the peace being awarded for carrying out the task it is mandated to carry out; a paradox of sorts. Other criticisms included decisions found to be bizarre and consider the reasoning for the choices made by the Committee weak as in the case of the controversy that followed last year's choice of awarding the European Union. Contextually, it sounded like a

wasted opportunity to put forward global recognition to the silent work of unknown figures spending their lives in constant efforts of promoting peace on a daily basis in more localized settings. Mohamed Elbaradei in 2005 explained this message after his nomination by saying, "The Nobel Peace Prize is a powerful message. A durable peace is not a single achievement, but an environment, a process and a commitment".

It isn't difficult to imagine the legitimacy such a reward would represent if supported by inspiration and significance, providing hope to those who commit to battles that sometimes seems hopeless. Many who take it upon themselves to champion worthwhile causes remain obscure or end their lives in anonymity instead of receiving worldwide recognition through the Nobel Peace Prize. It makes one wonder about the true value of this award and what it represents. Is it the celebration of important results, the glorification of people whose lives are devoted to peace, an indication of noble examples to be emulated? Is it a means to recognize individuals and organizations, drawing global attention and raising out of ambiguity the citizens of the world who alone or in groups raise the flag of peace in places too accustomed to war and conflict?

It is certainly not the financial value of the reward (10 million Swedish Kroners), which is expected to make a difference, but rather the spotlight drawn to and public interest generated for stories of struggles carried out by Nobel Peace Prize awardees; recording their actions into history to be remembered. This is the purpose the Nobel Prizes will hopefully factor in and take into more consideration over the years to come.

- Samdrift er så fint!

Utropia har dratt på Blanda Drops, et arrangement for kulturfrivillige og andre festivalinteresserte.

MIA ERIKSEN OG YLVA MARIA PAVVAL FRA SAMDRIFT ORGANISERTE ET SPENNENDE ARRANGEMENTET FOR KULTURFRIVILLIGE.

TEKST OG FOTO:
KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Høstens Blanda Drops

Programmet denne gangen var interessant. I den første bolken kunne man delta på kurset med Kine Yvonne Berntsen, som snakket om logo og form eller med kurset om social medias med Ismet Bachtiar fra PlusPoint. Bolk to var representert av Line Hoaas – førstehjelpskurs – og Anders Oksendal Larsen som snakket om organisering av kulturarrangementet.

Det var det tredje Blanda Drops kurset i løpet av de to siste årene. Kvelden er organisert av Samdrift. Utropia fikk snakke med Ylva Maria Pavval, prosjektleder i Samdrift, rett etter siste foredrag fra kurset. Hun forteller oss at i de to første Blanda Drops hadde de forsøkt å se hva som er interessant og se til de som sprer kompetanse i regionen. Blanda Drops er tenkt både som faglig påfyll og som en sosial møteplass for festivalinteresserte, forteller hun.

Hvem driver med Samdrift

Samdrift er et samarbeid mellom de tre festivalene: Bukta, TIFF og Insomnia. Det er nå et toårig prosjekt. Samarbeidet som vi driver i samdrift er rettet til flere uli-

ke instanser, sier Pavval. For eksempel er Blanda Drops et åpent arrangement for frivillige ved Samdrift eierfestivaler, der Verdens Beste Barnefilmfestival arrangerte førstehjelpskurs for barn.

Ylva Pavval er en av de festivalansatte som styrker frivillig koordinator med praktisk arbeid. Hun er støtte for de frivillige. I løpet av året har hun også ganske mye å gjøre: når vi ikke er inne i festivalavgjørelser bistår jeg med evalueringer, kursing og skaper møteplasser for frivilligkoordinatorne for å utveksle erfaringer, beskriver hun. Nå jobber hun med de tre eierfestivalene, men tenker om å utvikle et samarbeid mellom Samdrift og andre, både lokale og nasjonale festivaler. Hun sier at andre festivaler er ofte opptatt med å lage festivalen og har ikke overskudd til andre aktiviteter.

Det er mulig å tipse Samdrift hvis det er noe som interesserer deg, eller hvis du vet om noen som kan komme og dele erfaringer. Samdrift har en facebook-side som Ylva Pavval oppdaterer så snart noe skjer. De har i tillegg en frivillig wiki nettside, samdrift.no, med gode tips for festivaler og frivillig-håndtering.

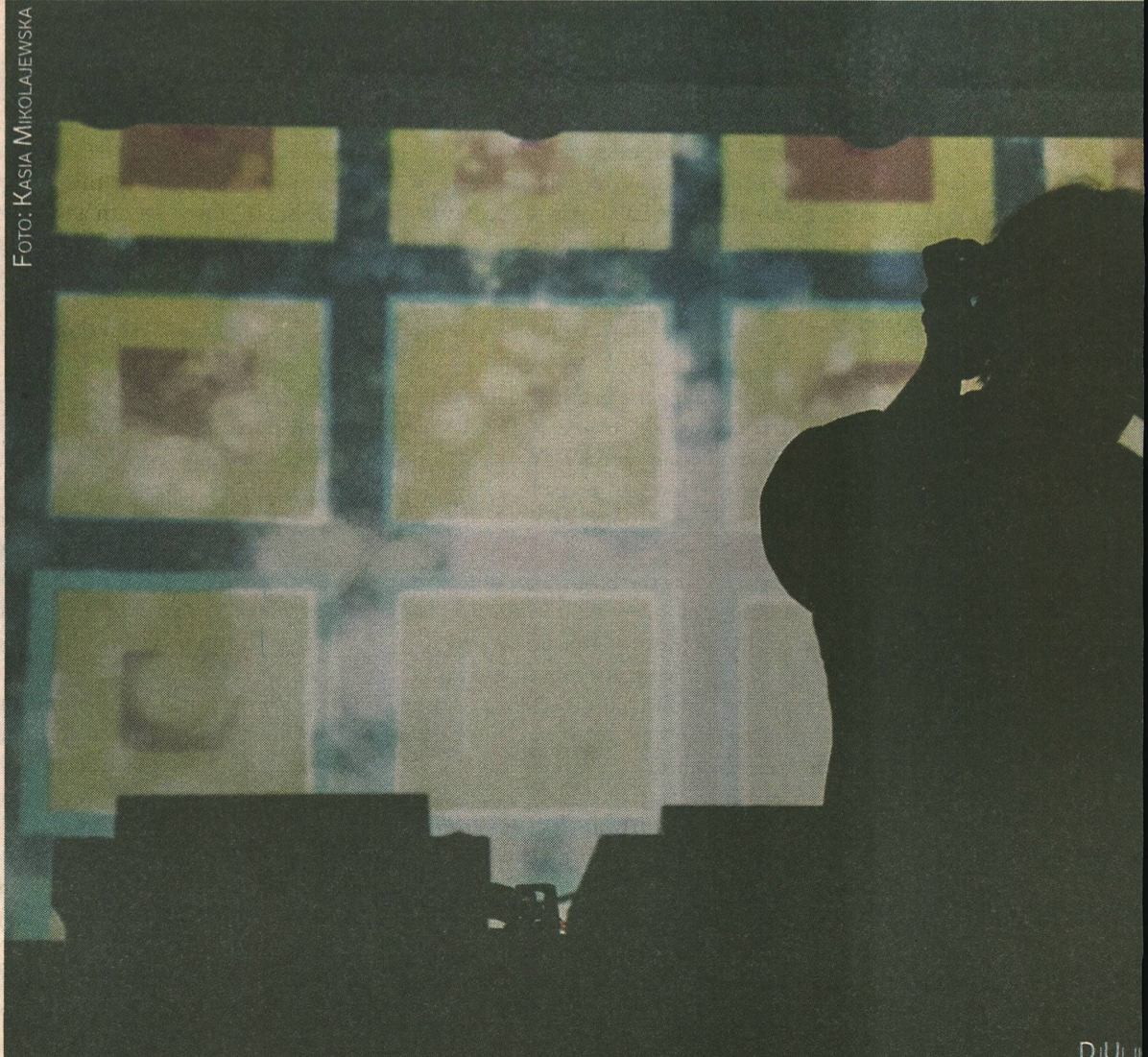
Turni

This
the Insomnia festival

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

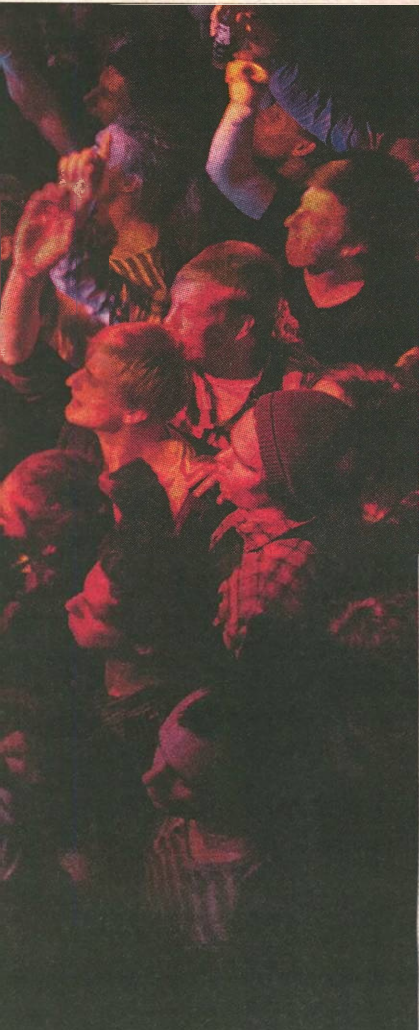

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

ng Insomniac

October, the same as every year, will keep Tromsø awake for a long week-end.

DE DET KJEMEGREIT UNDER INSOMNIA 2012
OPP DJ-SET (FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA)

INSOMNIA 2012 (FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA)

LILA GLEIZES
KULTUR@UTROPIA.NO

Lila Gleizes: First of all, can you introduce us to the Insomnia Festival, and tell us what it is all about?

Trym Myrvang: Well, it was founded in 2002 by a man called Karl Kristian. It started off in a smaller fashion: it was mainly Norwegian artists. It developed into what it is today by bringing more international artists. The main focus has been electronic music, but that is not all it is about. We also have exhibitions during the festival, we have workshops, we have a debate, which is a relatively new thing because last year was the first year we had it. We had this debate about aspects that could be interesting for the city with a link to the festival. This year it's going to be about city planning, who gets to use the city and its buildings. So there's a lot of things, it's not only about the music festival. Of course the music festival is an important part; it's why most people come: Thursday, Friday, and Saturday at Driv.

LG: This month it will be the 12th edition of Insomnia. In your opinion, what makes it even better this year?

TM: Last year was a really big success because the artists that we had booked were kind of more mainstream than it used to be. Some years earlier some people might have found the festival a bit too nerdy. We had slogans that might not have been the best ones for attracting new people. But this year for instance we have this artist called Todd Terje, none of you have heard about him but it's one of the bigger music exports from Norway right now. He's a breakthrough hippy, and he plays all around the world now, he is really popular. It's the first time he will play at the festival and he is at his peak right now. So that's one of the reasons why I think it will be really good this year. Maybe even better than last year, if that is even possible. But it's definitely possible!

LG: I imagine the organization of such a large festival is

kind of a big deal?

TM: Yes, there are a lot of different tasks. The nice thing about this festival, and maybe people don't realise it, is that all the work people put into it is voluntary. It is only the festival director and one, maybe two other people who get paid. There are many different tasks: the festival manager, the people that deal with accreditation, hotels, tickets etc. This year we even printed our own posters. There are a lot of different aspects to it. And as the festival gets closer, the work doubles, and triples, and you can feel it's coming when all these things speed up.

LG: What are the events you shouldn't miss this year?

TM: This year we will also have this 'Rock Friday', it's not only electronic music this year. There is this Swedish band called Dungen, they have roots in progressive rock, it's not very "hard" but it's a very cool band. We've been trying to have them for several years, and this year it worked. I think it's going to be a nice concert. And also Todd Terje. He's probably the most famous we have this year, but he isn't mainstream at all in Norway. His songs aren't played on the radio, because the Norwegian music industry thinks his music is boring, so the music press in Norway isn't really up-to-date on electronic music. But big magazines all over the world are writing about him.

LG: How do you see the future of Insomnia?

TM: I think it's growing, and I see a good future for it. As long as people can take time from their job or their spare time and work voluntarily, I think we'll have a healthy way of running it. That's the backbone of the festival, the volunteer workers. As long as there are enough people working before and during the festival, it could go on forever!

LG: Anything else you would like to add?

FACTS: INSOMNIA

WHEN: 23.10-26.10

WHERE: DRIV AND OTHER LOCATIONS AROUND TOWN

LINEUP 2013:

LEGOWELT (THE HAGUE), TODD TERJE (OSLO), DUNGEN (STOCKHOLM), AUSTRALIA (TORONTO), SIDE BROK (ØRSTA), JENNY HVAL (DUO) (OSLO), SAFTRONIC (BODØ) MØRK - PEAK ACTIVITY (SENJA), SEX TAGS MANIA (MOSS), SANDER MÖLLER (TALLINN), SELMA SKOV (TROMSØ), TRULS PULS (BODØ), SHED (BERLIN), BØKA (NORDFJORDEID), VRIL (HANNOVER/BERLIN), ATEQ (BERLIN/SPREEWALD), BLØT (TROMSØ), ANA HELDER (ROSARIO), HOLLY HERNDON (TENNESSEE/BERLIN), TM404 (STOCKHOLM), BOGAN VIA (PHOENIX), DEMDIKE STARE (MANCHESTER), LANDO (SAN FRANCISCO/BERLIN), LOVISA NEGGA (LINKÖPINGG), XOSAR (THE HAGUE)

READ MORE: INSOMNIAFESTIVAL.NO

TM: People should understand that this festival is a bit different, and it's the cheapest festival here in Tromsø. There will be very good parties. Maybe you don't know any of the artists that are going. Usually it's like that: people go to a festival because they

want to see someone. Insomnia is not really like that. People come there, and explore new bands. It's a nice way to do so, and after the festival we may have changed some people's tastes. They may have new favourite bands! This is what it is all about.

TRYM MYRVANG, INSOMNIA'S PR
(PHOTO: PRIVATE)

Tromsø skal surfe på Bossa Nova

Det er ikke så lenge siden siste latinske rytmer fra No Siesta Fiesta Festival og vi kan
brasiliansk musikk. Marit Sandvik & Nova Onda kommer for å ta Tromsø med si

KASIA MIKOLAJEWSKA
KULTUR@UTROPIA.NO

Det er ikke så lenge siden siste latinske rytmer fra No Siesta Fiesta Festival og vi kan varme oss med brasiliansk musikk. Marit Sandvik & Nova Onda kommer for å ta Tromsø med sin helt nye stil.

Utopia har vært på intervjuet med nesten alle fra bandet: Marit Sandvik (vokal), Ola A. Rokkones (tenorsax), Øystein Norvoll (gitar), Eirik Fjelde (keyboard/Rhodes) og Morten Steene

(bass). Vi manglet bare Simen I. Vangen, som spiller trommer.

Store planer

Ola Rokkones sier i begynnelsen av vårt intervju at Nova Onda er ny bølge: noe som skal skylle inn over Tromsø. De vil ta over Nord-Norge med ny musikk. Bandet selv er ikke så nytt, flere fra bandet (Norvoll, Sandvik og Rokkones) har jobbet sammen i flere år. På 90-tal-

let hadde Sandvik og Norvoll stor suksess med et band som het Bossa Nordpå (oppløst i 2005), og i 2007-08 startet de bandet Chorinho sammen med Rokkones. Man kan på en måte si at det er musikken i bandet er noe som helt ferskt.

Jazz & Soul

Stemningen under intervjuet er veldig god. Norvoll legger merke til at det er stor forskjell i alder

mellom alle i bandet, men kan se at medlemmene liker å jobbe sammenselv om det er både unge og litt mer erfarte musikere. Vi kommer fra forskjellige leire, sier Sandvik. Bandmedlemmene spilte før jazz, soul eller brasilianske rytmer som MPB (Música popular brasileira) eller bossa nova.

Det var en naturlig utvikling etter så mange år med spilling sammen, legger Sandvik til. Vi var mer jazz, men spilte i Brasil i fjor og etter konserter der har vi nå jobbet mer og mer mot en brasiliansk måte å spille å, ikke bare jazz. Også litt MPB, pop. Vi utvikler oss, sier Rokkones.

Onda Nova

Men hva slags musikk skal bandet bringe til Norge? Sandvik sier at det er blanding mellom brasilianske musikk og jazz. Det er mye jazz i det vi gjør, men mindre jazz i et rent jazzband, sier Rokkones. Ingen hokus pokus, sier Sandvik.

Alle i bandet er spent på deres debutkonsert på lørdag. Vi treffer et veldig godt publikum, sier Rokkones. Ikke bare de som liker jazz, men også de som liker forskjellige rytmer, liker å danse.

Musikk som er veldig leken, veldig brasiliansk musikk med litt jazz – det er måten Rokkones beskriver den nye bølge.

Musikalske dialekter

Marit Sandvik synger både på portugisisk og på nordnorsk. Hun legger til at nordnorsk passer godt til bossa nova. De bestemte seg å synge på norsk også for å tilpasse seg til de som ønsker å forstå hva de synger om. Ikke så fint som portugisisk kanskje, men det fungerer godt, sier Sandvik.

Bandet har før spilt i Brasil. Hvordan reagerer publikum i Brasil på et band fra Tromsø, Nord-Norge? De danset og reagerte på oss med stor entusiasme, sier Norvoll. Utopia spurte om de kan høre forskjell på bossa nova fra Nord-Norge fra bossa nova fra Brasil. Sandvik sa at ofte hørte de ikke at det var en forskjell. Men hun legger også til at brasilianske rytmer er fryktelig forskjellig fra Norges kultur. Jeg har selv ikke helt knekt den koden, sier Sandvik og fortsetter: for brasilianere hører vi ut som om vi har en annen aksent. De kan faktisk høre forskjell på forskjellige rytmer og aksenter fra forskjellige steder i Brasil.

FRA VENSTRE: SIMEN IVERSEN VANGEN, EIRIK FJELDE, ØYSTEIN NORVOLL, MORTEN STEENE, MARIT SANDVIK OG OLA ASDAHL ROKKONES.
FOTO: PRESSE/CARL CHRISTIAN LEIN STØRMER

Being still life

BARBORA KALINCOVA
KULTUR@UTROPIA.NO

Earning money

Only a small percentage of people have the luxury of not having to work. There are also those who are confined to doing jobs they are not passionate about. The talented painter who has to spend his days working in a mall, or the nature loving farmer who drives a bus, or the student stuck as a dishwasher.

Different alternatives

There are alternative jobs which don't fit either of these scenarios. Perhaps people are scared of it or they don't even think of it as a real job. However, one option is modeling for painters. "It is hobby for me, although it can't be regular job, since it is not that

often. You can't count on it as a main source of income," says Julia (Alias). She is model for a small private group of drawing artists. She continues "There are two of us working there. Male and female. The groups gather once a week, so basically I work twice a month." Student Jana Sedláčková used to be model as well. She posed for university students.

This way of earning money usually comes to people by chance. "Myself, I am interested in art and painting. It was a happy coincidence. I wanted to draw, but I am not such a good drawer. Then somebody suggested to me that I should try modeling. At

TWO SKETCHES OF A NUDE WOMAN. GRAPHITE ON MEDIUM SLIGHTLY TEXTURED BEIGE WOVE PAPER

GEORGE ROMNEY (1734-1802) / YALE CENTER FOR BRITISH ART

-bølge

arme oss med
helt nye stil.

Debutkonsert

Det er vår debutkonserten denne lørdag, og vi er veldig spent på denne konserten. Vi har laget ny musikk som blir spilt for første gang, sier Rokkones. De har også jobbet på sine gamle låter, som fremføres på en helt ny måte.

Vi har sjeldent jobbet så mye som nu, tillegger Sandvik. Bandet skal starte på turnè rundt hele landet. Bandet består egentlig av seks musikere, men til sammen på konserten blir det syv: Celio de Carvahlo kommer til å spille med bandet. Han er bosatt i Oslo, men kommer fra Brasil. Han hadde veldig lyst til å spille med oss, Sandvik.

Han har spilt med alle de fremste brasilianske musikerene. Med våre idoler, fra da vi var unge. Vi tar mange låter fra de han har jobbet med. Musikken passer også til unge folk. Den blir veldig lett inn i øra, det er noe jeg har likt siden jeg var ung, sier Sandvik.

Musikken de spiller er ganske universal. På konserten til Marit Sandvik & Nova Onda på lørdag er det derfor gratis inngang til alle som er under 16 år.

MARIT SANDVIK & NOVA ONDA PRESENTERTE EN AV SINE SANGER TIL UTROPIA
FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

FOTO: PRESSE

Norsk eksportvare av blod og hat

Blodsgard kommer med nytt album: Monument

HENRIK VIKEBY
KULTUR@UTROPIA.NO

Med en pågående utdanning innenfor academia er studentduoen i Blodsgard klare for å gi Norge, og det store internasjonale markedet for norsk black metal, en solid oppvåkning.

Denne påstanden er realitet allerede fra første tone, og det er klinkende klart at disse gutta kommer til å bli rovdynene innenfor denne sjangeren i lang tid framover.

Innledningen på albumet er de heseblesende tordensalvene "Påkallelsen" og "Mentalt Minnefelt", som begge leverer et spektakulært lydshow i form av maskingevær-trommer og en gitar lagd av spiker.

Det er simpelt og rått, det perfekte instrumentale bildet for god og brutal black metal. Legg til en stemme lik en krysning mellom en ravn og en gal varulv, og som metalhue blir man ikke skuffet.

De kjører også en old school-vri på albumet med et langt mellomspill med orgel og generell kirkegårdsstemning for pause og refleksjon. Det skaper en flott dualisme til de hardtslående låtene før og etter. Store blåseinstrumenter mot slutten av albumet, i duell med gitaren og trommene, gir direkte gåsehud av dimensjoner, noe som gjør "Kaoskonstruksjon" til en tidløs klassiker.

Monument får dessverre ikke topp karakter av meg fordi jeg savner X-faktoren, det lille ekstra som gjør et band spesielt. Men herregud for et album for det!

model – an alternative job

a necessary part of life. Besides the usual jobs there are alternatives.

that time they needed someone and now it has been two years already" says Sedláčková. She also says she did not plan it: "My friend just told me about the opportunity and gave me a contact."

Positions are changing

It is often thought that these models have to suffer spending eternity in one position, the reality is different. "Everything is arranged as comfortably as was possible. I work for three hours and after every hour there is break," says Sedláčková. In another course there is a different routine. "At the start I hold six positions for thirty seconds each. Then each is prolonged to two minutes, then

four, then six and finally it can be up to fifteen minutes," says Julia, "I am not trained for longer times. This spring I was in Russia posing and suddenly I fainted, because I had to hold my arms above my head for very long time and my blood pressure dropped." Julia says she has met other more experienced models, including "One Italian man I saw standing for couple of hours, but he had tricks. He had something under his feet and elbows."

You start see yourself from different angles

People don't have to necessarily be exhibitionists. Sedláčková recommends it to anyone "It is

suitable for retirees and students. There is plenty of time for thinking and sorting out your ideas." It also has the additional benefit of changing the way you perceive yourself. "In the beginning I was shy, but I saw the respectful way I was treated and all the fear disappeared. It gives you some kind of freedom, because it helps you deal with yourself. Most importantly there is a working atmosphere and I feel secure," says Julia. Sedláčková started to see herself as a drawing subject: "I have found another perspective of myself – that of subject. All that matters is distance and proportions."

Both of them receive approxima-

tely double the minimum wage for their work. Julia appreciates the contact with other artists. "Afterwards, when the session is done, I like to sneak around and look at the results. They all use different techniques and the results are incredibly different. Some use watercolours, some do charcoal, some use pencils. In the beginning it was very exciting to see how people view you in different ways," says Julia. Sedláčková likes the courteous treatment she receives while working. "We have a great boss. If we were cold, we had blankets on stage. Everyone was polite. I felt safe and I didn't have to be worried about messing something up in my work," says Sedláčková.

Sløv kveld på Skarven

Julie Willumsen er gjest på lokalet, som dessverre har lite oppmøte til konserten.

FRANCESCO POGLIANO
KULTUR@UTROPIA.NO

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

Skarven er et kjent sted i Tromsø, og viseklubben SPELT har regelmessig tatt i bruk lokalet for sine konserter. I ett år har jeg dratt dit for å se hva de har å tilby på søndagskveldene, men aldri før har jeg sett så lite folk. Klokken var åtte på kvelden da bare tjue stykker satt ved bordene, der to av dem var fotografen og meg, og ca. fem fra viseklubben selv. Jeg vet ikke om det var en strategi i håp at flere skulle komme, da i et tappert forsøk allsang brøt ut, og den klarte å kjøpe et kvarter, men brakte dessverre ikke flere tilskuere. Da var det bare å begynne konserten.

Julie Willumsen er ei jente fra Bø i Vesterålen og er kjent for sin låt «ikkje vækk mæ for æ

våkna». Hun spiller noe mellom pop og visemusikk. På scenen står hun bak piano mens hun synger, og er akkompagnert av gitaristen Dagfin Hjorth Hovind.

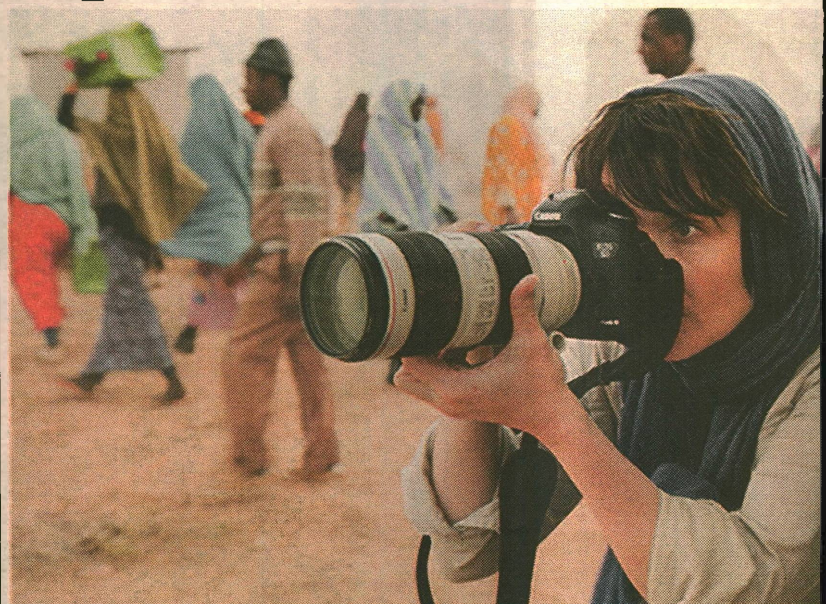
Det som er merkeligst, fra et personlig perspektiv, er stemmen til Julie. Hun har en ganske kraftig stemme som fungerer både bra og dårlig med sangene. Først må jeg si at jeg ikke synes at hennes sterke røst passer bra med tekstene. Sensuelle, intime og romantiske sanger blir noe snålt når hun synger dem, og dette hindret meg i å komme meg helt i stemning. En annen ting jeg må nevne er falletten hennes; den ble brukt bare av og til, men alltid på riktig tidspunkt. Jo lysere stemmen var, jo mer sårbar

og pen ble den i min mening, og det satt preg på helheten.

Gitaristen er en fyr verdt å bruke noen ord på. Selv om det første jeg tenkte når jeg så effektsamlingen hans var «hva kan man bruke alle de pedalene til i visesjangeren?», måtte jeg endre oppfatningen min etter jeg hørte ham spille. Det å skape landskaper kan ikke være lett, men han klarer det utmerket, og det preger konserten med noe forskjellig og litt spennende.

Det var en litt sløv søndagskveld på Skarven, men med noen få lysglimt her og der. Vi håper at det lille antallet tilskuere var et engangstilfelle og at visekveldene på Skarven får til å bli like populære som de var på våren.

Erik Poppe presenterer

EMMA JENSEN
KULTUR@UTROPIA.NO

Det var et heldig publikum som dukket opp på Verdensteateret mandag 7. oktober – her fikk de nemlig servert den rykende ferske filmen til den norske regissøren Erik Poppe: Tusen ganger god natt. Poppe er fra før kjent for filmene De Usynlige og Hawaii, Oslo.

Nå har han for første gang laget en engelsk-språklig spillefilm. I denne medvirker kjente, internasjonale skuespillere som Juliette Binoche og Nicolai Coster-Waldau. Filmen er tatt opp på location i Irland, Kenya, Marokko og Afghanistan.

Filmen handler om den kvinnelige krigsfotografen Rebecca, en uredd, profesjonell kvinne, som også har to barn og en mann hjemme i Irland. Så blir hun skadet på oppdrag i Afghanistan, og mannen hennes vil ikke at hun skal fortsette lenger. Filmen handler om hvordan det kan være verst for dem som blir igjen hjemme og hele tiden lever i frykt for at det skal skje noe fælt. Rebecca, spilt

av franske Juliette Binoche, har et vanskelig valg å ta mellom det hun ser som kallet sitt på den ene siden og familien på den andre siden.

Erik Poppe har selv vært fotograf i konfliktområder både på 1980-tallet. Opplevelsen av dette som noe verdifullt fikk han til å ville lage denne filmen. Han sier at ved å gjøre en kvinne til hovedpersonen, tydeliggjøres konflikten mellom karrieren og familien. Tusen ganger god natt var på Verdensteateret ute på sin første offentlige visning. Den ble vist i en uferdig utgave under filmfestivalen i Montreal og hentet hjem en pris derfra, men regissøren fortalte da han presenterte filmen at den ble ferdig først 2-3 dager før denne visningen.

Filmvisningen ble etterfulgt av en times samtale mellom regissøren selv, Erik Poppe, og Mads Gilbert. Begge har selv erfaring med å jobbe i konfliktområder – Poppe som fotograf og Mads Gilbert som lege. De snakket

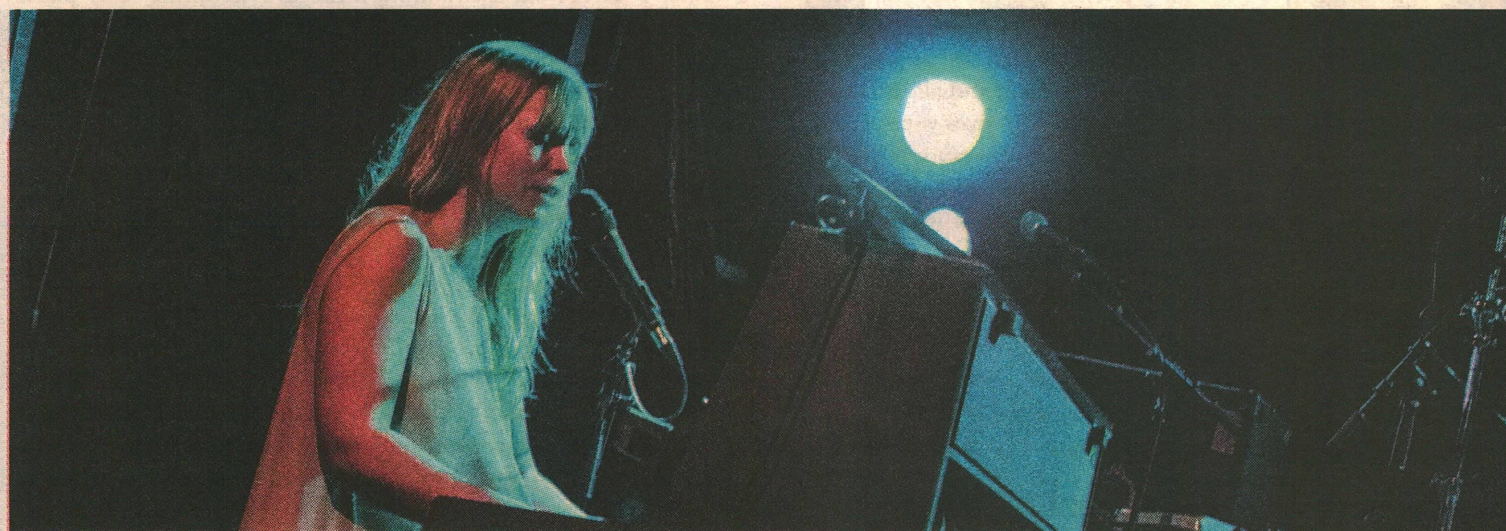

FOTO: MAGDALENA HESTHOLM

Back to Love

ELZA BÖRÖNDY
KULTUR@UTROPIA.NO

pe ny film

FOTO: PRESSE

om filmens tematikk – og om det absurde i å skulle blande opphold rundt umenneskelige og grusomme kriger og konflikter, og livet hjemmet. Det oppleves på forskjellige måter som både som absurd og som en lettelse. De snakker også om viktige temaer som mediens trivialitet, kutt i utenriksavdelinger hos mange mediebedrifter, og fotografer som er bundet av avtaler med militæret i områdene de jobber i («embedding»), noe som fører til at de kanskje ikke er så objektive som de burde være.

Erik Poppe avslutter kvelden med en oppfordring til alle om at vi ikke lenger må godta at mediene opprettholder en stereotyp korrelasjon mellom etnisitet og gode/onde hensikter. Ofte blir nemlig mørk hud en markør for skumle hensikter - og dette ser han som både fordummende og skadelig. Oppfordringen var derfor å sette seg i mot dette paradigmet, og ifølge Poppe ligger Norge etter på dette området.

Ingrid Olava brought a piece of bittersweet warmth to our and the city of Tromsø's hearts with her performance on Thursday night at Studenthuset Driv. The event attracted a wide range of audience, or at least one representant from each generation.

The atmosphere changes totally when such a great singer of Ingrid Olava is expected to give a concert. Despite the fact that the

The Brodsky Quartet's English night

In Kulturhuset Lillestaden's "Underground Like" atmosphere, the English based quartet played backed up by Tromsø Chamber Orchestra.

What: Kammerorkesteret & The Brodsky Quartet

When: 10/10/2013

Where: Kulturhuset, Tromsø

MARIANO MACCHI
KULTUR@UTROPIA.NO

PHOTO: DAVID GROAT

In a small yet flawless concert, the Brodsky Quartet managed to propose diversified pieces – either for string orchestra or quartets – with a special consideration for English composers. Nonetheless, contemporary Nordic composers were also being taken into consideration, as the concert begun with Albert Schnelzer's string quartet No. 2 "Emperor Akbar" (2009/2010) and Henning Kraggerud's "Preghiera" (2012), actually written by the Norwegian violinist for the Brodsky Quartet's 40th anniversary last year. After this brief but intense start, both pieces were played within 10 minutes and it was

time for something longer and more structured as Sir Edward William Elgar's "Introduction and Allegro" suggests, formed by two movements was played. A piece somewhat related to the symphonic poem form, it features multiple themes that cascaded between solo voice and orchestra by use of echo (it is said that Elgar composed this work to showcase the players' virtuosity).

A bit surprisingly, after less than half an hour, it was time for a pause and then the concert took off again fifteen minutes later with the composer Frank Bridge.

Whose short and somewhat dark 2nd movement from "Three Idylls for String Quartet" (1906) was played mostly to serve as an aria for the true main focus of the second half of the concert – Benjamin Britten's "Variations on a Theme of Frank Bridge" (1937). Considered by the members of the Brodsky Quartet as probably the best English composer, Britten based this work on Bridge's piece as a tribute to him, since he was his teacher.

Considerably longer than all the other pieces played, Britten's work features ten variations, each of whom tries to convey through

music, specific aspects of Bridge's personality as seen from Britten perspective. Particularly appreciated by the public – that looked really entertained – was the variation with a fast paced, heavily pizzicato section during which, violins and violas were held by the performers as mandolins creating an unusual and funny imagery. Then, to express gratitude for the public's warm response to the end of the concert, the performers who had left, took the stage once again for a small encore – Elgar's "Chanson de Matin" (1899). And that set the concert's end to a more relaxed and soft atmosphere.

event was organized in a Student Club, it attracted quite many people from all different age groups. Ingrid not only connects generations with her songs, but it also shows on how easily the popularity can be increased.

The atmosphere

Despite of the fact that the concert was much more electronic than I have expected (bass guitar, one

electronic piano with different side effects, and one for Ingrid, pieces of percussion one rarely sees), yet, I myself got very much involved – as much as people around me in the audience. Soon, people started to dance on her music – mother with their daughters, lovers and friends – all while singing songs with Ingrid Olava.

What can be her magic?

The all-woman is a con-

trast, this is the way how she forms One: sharp and clear voice, bittersweet topics in her melodies – which are already after the first listening is not forgotten and planted in our ears, and after each song, shy laughter and grateful *tusen takk* is given to the audience with slight blush and wide smiles.

She looks like a floating angel in her snow-white clothes, but topics and

voices make her an experienced woman on the stage who in some ways is still looking for her own way and self. The strength is in her shyness and gratefulness, and a humble behaviour towards people makes her even more powerful on stage. So far I have liked this woman's music before, but yesterday night Ingrid made me a fan, because she convinced me, therefore miracles can happen even if... *her kommer vinteren.*

The Metal Page

The Heathen Issue

LYONEL PERABO
KULTUR@UTROPIA.NO

ALL PHOTOS: PRESS

Winter is drawing near, Fall's life is fading away and soon the North will experience a beautiful standstill made up of frozen landscapes and dark azure skies. The occasion seems perfect to retreat back to a more primordial world view and examine works of Heathen craftsmanship recently unleashed upon the Nordic world.

Band: FENRISMAW

Origin: Upstate New York
Album: "Helcult"
Label: Self-Produced

From the thick forests of the North-Eastern countryside hails Fenrismaw, an Old-School Death Metal band with a strong Heathen concept. Their full-length album, "Helcult", released by the band themselves earli-

er this autumn, is the witness to total dedication. With lyrics revolving around the darkest side of the ancient Nordic lore, the band tells a tale of destruction, agony and primordial chaos in the most masterful ways.

Fittingly, Fenrismaw's music is equally somber. Practicing a putrid Death Metal that has more in common with the early Swedish scene than the contemporary techno-geeks, the band stops at nothing to bring forth complete aural desecration. Await thick, dirty guitars and gut-splashing bass waltzing alongside crushing drum-play and ear-defiling shrieks. Besides these amazing feats of morbid violence, the band also knows how to spice up their formulas with neck-snapping melodies and sick solos. Get it, or be a fool.

Band: HADES

Origin: Bergen, Hordaland
Album: "The Dawn of the Dying Sun"
Label: Displeased Records

I see you all coming with this one: "Wasn't this album released like, fifteen years ago?" Sure, Hades' second masterpiece was indeed originally released in 1997 by the American label Full-Moon production but - and there is a "but" - following the recent resurrection of the band, the album was re-released, on CD by the Dutch label Displeased Records and on LP by Poles at Witching Hour Productions. This legendary album is therefore widely available once again, and it would be a pity to overlook it.

Indeed, despite their relative secrecy, Hades was, and still is both a pillar and a significant player in the historic Norwegian Black Metal Scene. With this album - their second - the band triggered a new era in the history of Heathen Metal. Fusing together their Raw Black Metal roots with acoustic guitars, keyboards, violin and folk-inspired melodies, Hades penned one of the definitive Viking Metal albums of all time, securing themselves a place in the pantheon of the genre alongside the great Bathory. An absolute classic.

Band: SÓLSTAFIR

Origin: Reykjavik, Iceland
Album: "Svartir Sandar"
Label: Season of Mist

Who doesn't know Sólstafir? The most (and only?) famous Icelandic Metal band of all time. Rising from the surprisingly dynamic, yet obscure Icelandic extreme Metal scene of the early nineties, the band managed, against all odds, to impose their presence on stages the world over, spreading their majestic Icelandic Metal on both sides of the Atlantic.

With their latest LP, released by the French label Season of Mist, Sólstafir took the logic of their somber, twisted music to another level - virtually abandoning everything Metal they had previously held on to in order to produce a breathtaking, atmospheric Rock double-album. Taking cues from New-Wave, Post-Rock and Doom, the band forges a monumental piece of art: a heartfelt offering bred from beauty, sorrow and immortal longing.

Ja, du, da

Det Tromsø-baserte bandet Jadudah har nettopp gitt ut en ny singel. Vokalist Helle Larsen forteller, og gleder seg til våren som kommer.

SUNNIVA JOHANSEN
KULTUR@UTROPIA.NO

Hei, kan dere fortelle litt om den nye singelen deres?

"Echoes" er en av de første låtene vi skrev og spilte inn, og vi brukte ikke lang tenketid på å finne ut hva som skulle bli vår første singel. Valget falt på "Echoes" fordi vi følte at det var den låta som ville gi et mest helhetlig inntrykk av Jadudah. Jadudah høres skittent, mørkt og lekent ut, men man vil ofte høre at vi har satt melodilinjene i fokus. Med "Echoes" føler vi at vi får frem både skittenheten, den mørke atmosfæren, men også det pop-elementet som er gjennomgående i vår musikk. Låta passet også perfekt som førstesingel da man kan tolke refrenget som en proklamasjon: "We go out chasing spotlights". Vi er målbevis-

ste og kommer til å jakte etter større scener hele veien.

Hvordan er rollefordelingen i bandet? Er det én låtskriver, f.eks.? Hvordan jobber dere med nytt materiale?

I all hovedsak er Joakim vår låtskriver. Han jobber i sitt studio med å finne melodier, riff og hooks og spiller inn sine "rough-takes". Deretter jobber vi to i lag med teksten, noe som føles veldig naturlig ut for oss da vi har kjent hverandre bedre enn noen andre, har veldig lik bakgrunn, og dermed også samme oppfatning om forskjellige spørsmål og tema vi finner interessante. Men hele bandet samles alltid og kommer deretter med innspill om hva som er bra eller dårlig. Dette gjør at vi

får et resultat alle er fornøyde med og kan stå for.

Når det er sagt, så handler et band om mye mer enn bare det å skrive og spille låter hvis man skal være på et profesjonelt nivå. Men vi deler alle den samme visjonen og jobber alle like mye med å kunne realisere våre ideer.

Tenker dere mye på språk? Hvorfor har dere tekster på engelsk?

Som vokalist tenker jeg selvfølgelig mye på språk. Men det at vi skriver låter på engelsk er ikke noe som har vært et bevisst valg, det har bare vært mest naturlig for vår del. En positiv effekt er selvfølgelig at man når ut til et større publikum, og at flere vil forstå låtene våre.

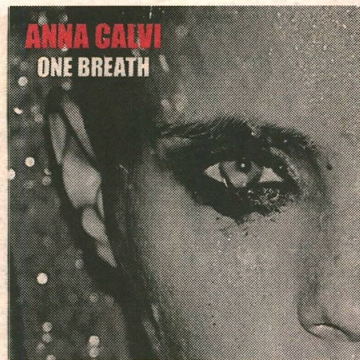

FOTO: OLGA SHAVRINA

Hva skjer fremover?

Det er veldig mye som kommer til å skje fremover. Store deler av 2013 har gått til planlegging av år 2014, og uten å skulle røpe for mye handler det i stor grad om

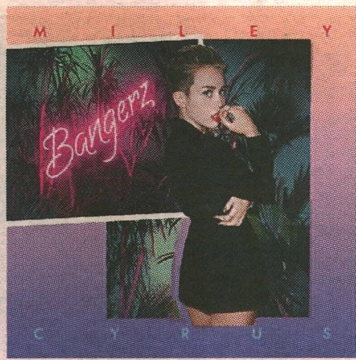
turnering og release av vår første skive. I nærmeste fremtid er det et par spillejobber i Nord-Norge i tillegg til Oslo, Trondheim og Bergen som gjelder, og vi gleder oss veldig til å ta turen både nord- og sørover.

Band: Anna Calvi**Album:** *One Breath***Plateselskap:** Domino Records**Karakter:** 5/6NILS HOLLMICHEL
KULTUR@UTROPIA.NO**Opera for quite another audience**

A muggy, dusky place like London's underworld – where echoes of bygone times would follow innocent souls that accidentally got lost in this dimly sight – would be the perfect venue to see Anna Calvi performing. Carrying away those who dare to face her wuthering Telecaster and haunting voice. After almost three years of absence since her self-titled and highly appreciated debut in 2011, the petite virtuoso from London delivers her latest record "One Breath" – another astonishing, although very different approach to contemporary music.

Compared to her first album of her twang guitar and striking voice being the main driver of her unique sound, "One Breath" chooses a different path. Still, emphasizing on her evocative vocals, her latest piece embodies a fuller, richer tone, heavily fed with synthesizers and orchestral sounds. The influence of her background in violin appears to be present in some of the songs, appealing to film music and create a lugubrious atmosphere that soaks the listener into the depth of her music. Choirs floating in empty spaces and Calvi's melancholic lyrics are performed with her eclectic voice that ranges from a quiet whisper to opera stretching words indefinite. Still, the guitar is present, although more in a supportive function and layered with lots of effects that make the album more experimental, yet not betraying her roots...

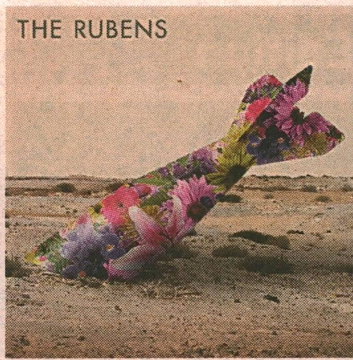
Read the whole review on utropia.no

Band: Miley Cyrus**Album:** *Bangerz***Plateselskap:** RCA**Karakter:** 2/6HENRIK VIKEBY
KULTUR@UTROPIA.NO**Nytt gjesp fra Hanna Montana-stjerna**

Uten forkunnskaper til Miley Cyrus som artist, kun som mediepersonlighet, antok jeg at albumet med den friske tittelen "Bangerz" ville ha et mer spark til å sette igang popstjernas partyfaktor. Derimot får vi servert "Adore", en rett og slett kjedelig sang. En altfor rolig sang der Cyrus har refrenget "I adore youhuhuhouuu" slår virkelig ikke an. Deretter følger et par sanger hvor hun blir hjulpet gjennom av andre artister og autotune. Platen er derimot ikke helt håpløs; jeg er imponert av sangen "4x4", nemlig på grunn av at det høres ut som en annen retning enn resten av albumet, og jeg får en fornemmelse av Paloma Faith-soul-stemming. Det er synd at majoriteten ønsker at hun lager pop uten mening, siden jeg skulle gjerne hørt stemmen hun bruker i "4x4".

I løpet av albumet får vi også låta bak den mye diskuterte "Wreckingball"-videoen, men sangen holder tritt med resten av albumet og er temmelig daff. Den har potensiale til å være så mye mer, men tempoet blir for lavt. Dessuten er knust-kjærlighet-tema håpløst kleint, for ikke å nevne hennes irriterende synging i setningen "you wre-e-E-eck me".

"Love Money Party" føles ut som en pompøs partysang for overklassen, men "#Getitright" er på en annen side interessant igjen siden den nettopp bryter litt med resten av CD-en ved å være en mellomting av jentepop og indierock, som en søt og sommerlig sang. Ellers er det lite som fester seg som positivt med dette albumet, det er heller nåla i høystakken av gode låter her, så hun bør enten høre ønsket mitt om mer funky soul sanger eller gå tilbake til å lage saftige partylåter.

Band: The Rubens**Album:** *The Rubens***Plateselskap:** Warner music**Karakter:** 5/6ERIK BARBUTI
KULTUR@UTROPIA.NO**En lovende start**

The Rubens er virkelig et band som har kommet fram fra ingenting. Bandet har ikke vært samlet mye lenger enn så å si to år, allikevel høres det ut som de har vært lenge innenfor bransjen.

Her snakker vi storslagen blues rock med mye følelser, og følelsene spenner seg fra glede til sorg. Jeg har nettopp anmeldt den nye platen til Kings of Leon, og man kan se at disse bandene har en del til felles. De spiller begge blues rock, og har fengende refreng som er lett å synges til. The Rubens skiller seg derimot ut med det at tekstene deres føles mer sårbare og følelsesmessige ut. Dette er med andre ord et album som inviterer til rolig dans, uten at det blir for rolig.

Albumet åpner med "The Best We Got" som fint beskriver dilemmaet med å være ung å lete etter kjærligheten, noe som perfekt beskrives i refrenget "Yeah they say, these days are the best we got, what a tragic thought. And I try, and I try, not to waste this time. But it just flies by, the more I try". Singelen "Lay it Down" var låten som virkelig fikk satt fokuset på dem, siden den ble tatt med i listen triple j's hottest 100 pool. Det er en veldig catchy sang og den elektriske gitaren passer perfekt til Sam Margins stemme. I den andre singelen "My Gun" er det derimot trommene som er i fokus, og den handler om problematik i forhold. "I'll Surely Die" viser at de også klarer mer rolige sanger, dette er en sang som helt klart handler om følelser, men som er åpen for fortolkning av hva slags tema det egentlig er snakk om.

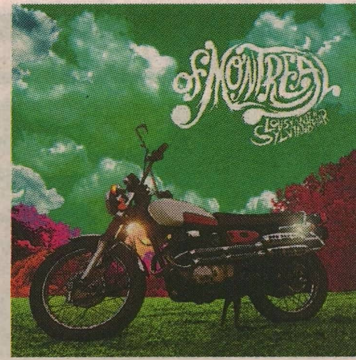
Det ser ut som The Rubens er på riktig spor og det kan bli mye å glede seg til hvis de fortsetter slik.

Band: KoЯn**Album:** *The Paradigm Shift***Plateselskap:** Prospect Park, Caroline**Karakter:** 4/6HENRIK VIKEBY
KULTUR@UTROPIA.NO**Hvor ble det av brølet?**

For en KoЯn-fan er dette albumet en milepæl i forhold til at gode gamle gitarist Brian "Head" Welch er tilbake etter ti års opphold, og det høres! Det er nettopp instrumentene som er fantastiske på denne nyslupne plata. Det er som om de har skrudd tiden tilbake til 90-tallet og deres eldste (og beste) album for å finne lyden på den nye plata. Det er blytungt og gritty, noe som får minnene til å strømme om Nu Metal slik det burde være. Jeg applauderer Fieldy på bass, Munky som lead gitarist, Ray på trommer, og den lenge avventede returen av Brian "Head" Welch. Jeg kan derimot ikke si det samme om Jonathan Davis denne gangen. Hvor ble det av den intense hviskingen som gjorde ham og sjangeren hans kjent? Hvor er brølet som vekker de døde? Hvor ble det av vokalistens min!

Ser man på albumet kun for instrumenter, kan man glatt gi det full pott. Alle sangene sitter tett sammenskrudd, og det låter som sagt som en oppvåkning for bandet. Dessverre har ikke alle satt på vekkerklokka og tar stort sett samme avkjøring som de forrige platene. Man merket fra Untitled albumet at Davis ville en annen retning når det kom til vokalen, men for mange er dette en blindvei. Det er for mykt og for "pent". Nå skal det ikke sies at alt er negativt, tvert imot, han stråler gjennom på "Love & Meth", "Mass Hysteria" og "Paranoid And Aroused". Dessverre er det bare de tre låtene vi får et glimt av den gamle vokalistens vi alle forelsket oss i...

Les hele anmeldelsen på utropia.no

Band: Of Montreal**Album:** *lousy with sylvianbriar***Plateselskap:** Polyvinyl**Karakter:** 5/6VLADIMIR MIHAJLOVIC
KULTUR@UTROPIA.NO**The veterans of indie-rock come up with another masterpiece**

Of Montreal's latest record is a collection of impeccably recorded songs. The album pulsates with life from the very first note. It is also one of those rare modern records that perfectly capture the spirit of the days long gone by without sounding like a carbon copy of its influences. After all this is modern indie rock that builds on the legacy of such masters as Ray Davies, Lou Reed, The Beach Boys, The Beatles and David Bowie.

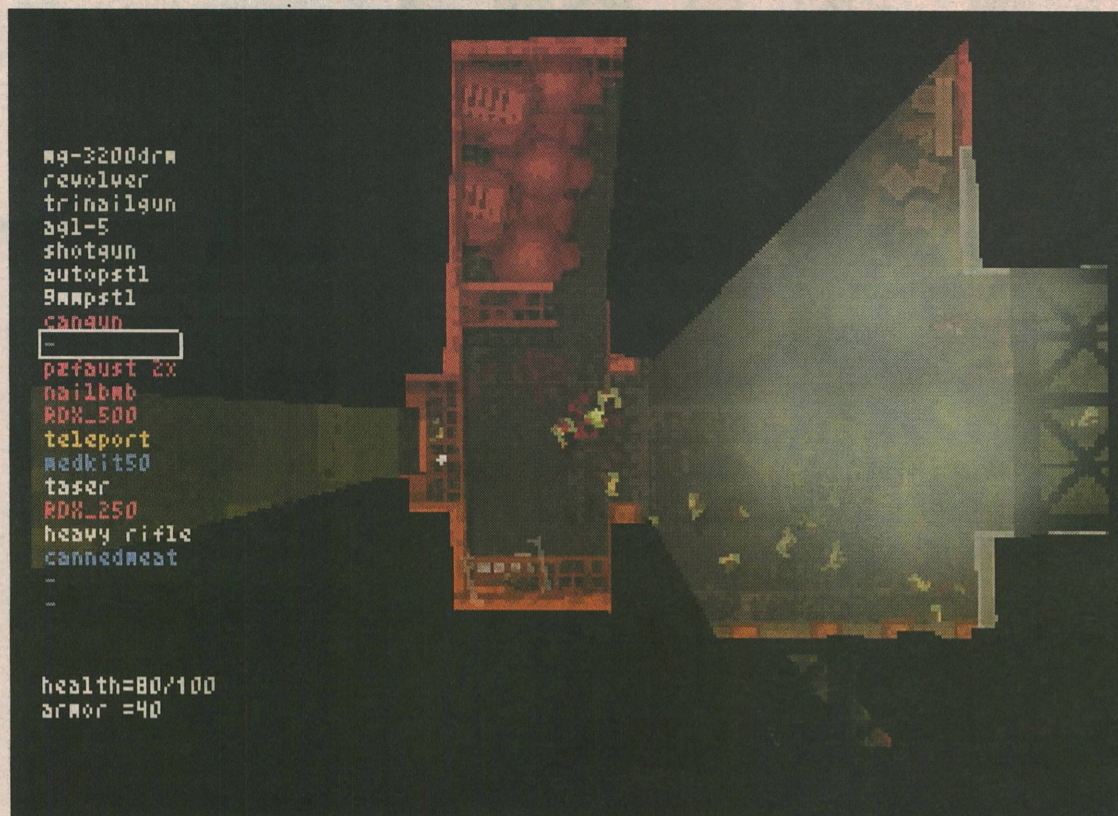
Besides ethereal and pristine instrumentation, what also strike ones fancy are wonderfully blunt and quirky lyrics. The second track on the record, Obsidian Currents is just one of many perfect examples of Kevin Barnes' way with words. The song comes across as a venomous and cynical assault with lyrics such as "You like to think that you can/Live beyond good and evil/Amputated from humanity/On some lifelong intellectual retreat /Everything is conceptual and/All is rhetorical/You can feel so powerful."

The performances are meticulous as well as the choice of the instruments and harmonies that frequently recall The Beach Boys as well as The Kinks whose quirkiness and snide delivery can be perceived as a major influence on Of Montreal and this record.

As for the highlights, the aforementioned Obsidian Currents might be the most immediate one...

Read the whole review on utropia.no

Game review: Teleglitch: Die More Edition

A.R. TESCHNER
KULTUR@UTROPIA.NO

PHOTO: PRESS

Teleglitch: Die More Edition is a Paradox Software release of a shooter that's been around a little while. In it, you're stuck in the middle of a bioweapons development site, having to fight your way through its crazed creations to safety. Stop me if you've heard this before. Yet the straightforward design, quick action and ramping difficulty make it something more akin to older "monster closet" shooters like Doom and survival horror games like Resident Evil (with a smidgen of rogue likes) than the shooting galleries we often get now. Let me explain.

You start with a knife, a pistol, some ammunition and a bomb. Instead of always relying on that pistol, you can gather enough components to convert your weapon, or many of the other weapons you find, into different gear, anywhere from panzerfausts and guns that shoot bursts of nails, to stimulants and augments that give you a boost of speed. The combinations come up automatically when you have the right equipment, but the experimentation comes with using your resources wisely: Do I get rid of this empty can of meat to make an ammunition drum for my machine gun, or do I keep it just in case I get enough of them to make armor plating?

The action is very similar to games like Doom or Serious Sam, where you run from creatures who want to smack you to death, with later le-

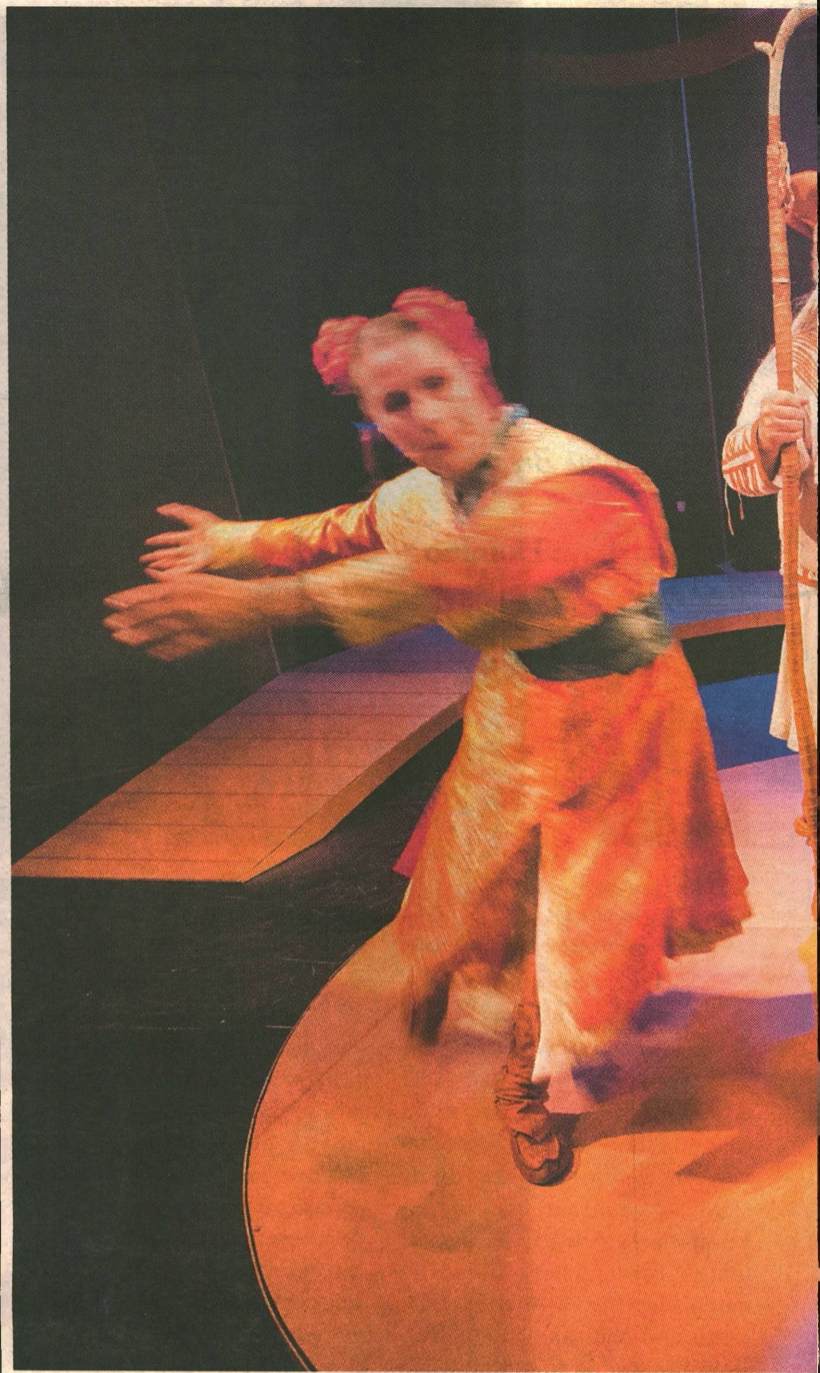
vels featuring enemies with ranged attacks that you have to take out quickly. You can also get a big blob of the dumber ones to come after you and then drop a bomb in their midst if you're willing to risk being caught in the blast, or try to drive them into deadly tears in space-time. The creatures tend not to be too bright but the odds are stacked heavily against you so this is perfectly OK, especially during the sometimes optional boss fights.

Unlike Doom and its ilk though, the perspective top-down, the art style is drawn with large pixels, and the resolution is low. This allows for a quicker pace and lets you rapidly swing around and shoot something sneaking up behind you, but it's not quite as immersive as first-person games can be.

Not that it needs to be so immersive: its tongue-in-cheek humor about weapons corporations playing God means it's not a heavy, brooding game, though it's still tense. There's no soundtrack, just whirring machinery, growls, and gun blasts, so stalking around the corridors hoping not to run into soldiers while scrounging for medkits can still be an eerie experience, yet you tend not to be so invested in your character that sudden deaths feel too bad.

And yeah, you're pretty much going to die a lot. It's not terribly forgiving, and the save feature only works when you safely reach the

end of a level. When your character dies—that's it. It helps that the game isn't the same from play to play; it builds levels based on modular design, with familiar rooms being combined in different ways. While the loot often follows a roughly familiar progression of increasing power, during one game you might run into the level's exit fairly early and have to decide whether or not to explore the rest of the place for equipment or play it safe and move on—the next time, you may have to run the gantlet to get to the exit. If you get sick of the early game, there's also an option to skip to later levels. Teleglitch isn't fancy, but it manages to pack a nice diversion into a smoothly playing, no-nonsense package, and do it better than many more expensive shooters out there. The demo is a decent glimpse at what you can expect, and the Die More edition throws some level branches and items into the pot. In addition to the main game, I also bought DLC which includes weird starting weapons and some music that was said to be composed with the game in mind. While starting with strange gear can sometimes be interesting, it has often made the early part of the game excessively challenging. If you skip the DLC you won't be missing much, but the main game is a cool way to get wrapped up in a compact experience without a huge time investment, assuming you know when to stop.

M. SARRE, E. KESKITALO, ÁILLOŠ, N. H. BULJO, I-M. GAUP-JUUSO

Hålogaland

ANTONINA CHOMICZ
KULTUR@UTROPIA.NO

Det er ingen tvil om at livet til innvandrere fra Midt-Østen i Europa og Amerika har forandret seg i stor grad, dessverre på en negativ måte. Etter terrorangrep på begge kontinenter blir de mistenkeliggjort, selv om de ikke hadde noe med dem å gjøre. «Æ ringe mine brødre» viser oss europeere et annet perspektiv på angrepene. Perspektivet til en ung kar med bakgrunn fra Midt-Østen som bor i Stockholm da en svensk-irakisk gutt sprenger seg i luften, og som plutselig blir mistenkelig bare på grunn av sin hudfarge.

Forestillingen handler om et døgn i hans liv etter terrorangrepet i Stockholm desember 2011, og følger handlinger fra kjemistudenten Amors dag. Helt fra begynnelsen er skuespillet sterkt og følelsesfullt – Amor sier «la oss bytte hudfarge». Han prøver å fortsette å leve som om in-

genting har skjedd, men det viser seg å være umulig, siden alt rundt ham minner ham om anrepet. Anklagelsene og mistilliten som omringer Amor fører til at han en stund begynner å tro at det faktisk var han som var skyldig.

«Æ ringe mine brødre» berører et viktig og tragisk tema. Forestillingen er obligatorisk for alle som ikke velger å sitte komfortabelt og fast i fordommer servert til oss av media, for alle dem som vet at generalisering er en stort feil av vår tid, og – for alle andre, for saken gjelder egentlig alle. Og med en fremragende framføring fra Marius Lien som Amor sammen med urovekende og rørende regi fra Nina Wester og Trond Peter Stamsø Munch, er «Æ ringe mine brødre» ikke bare en nødvendighet, men også en uforglemmelig nytelse.

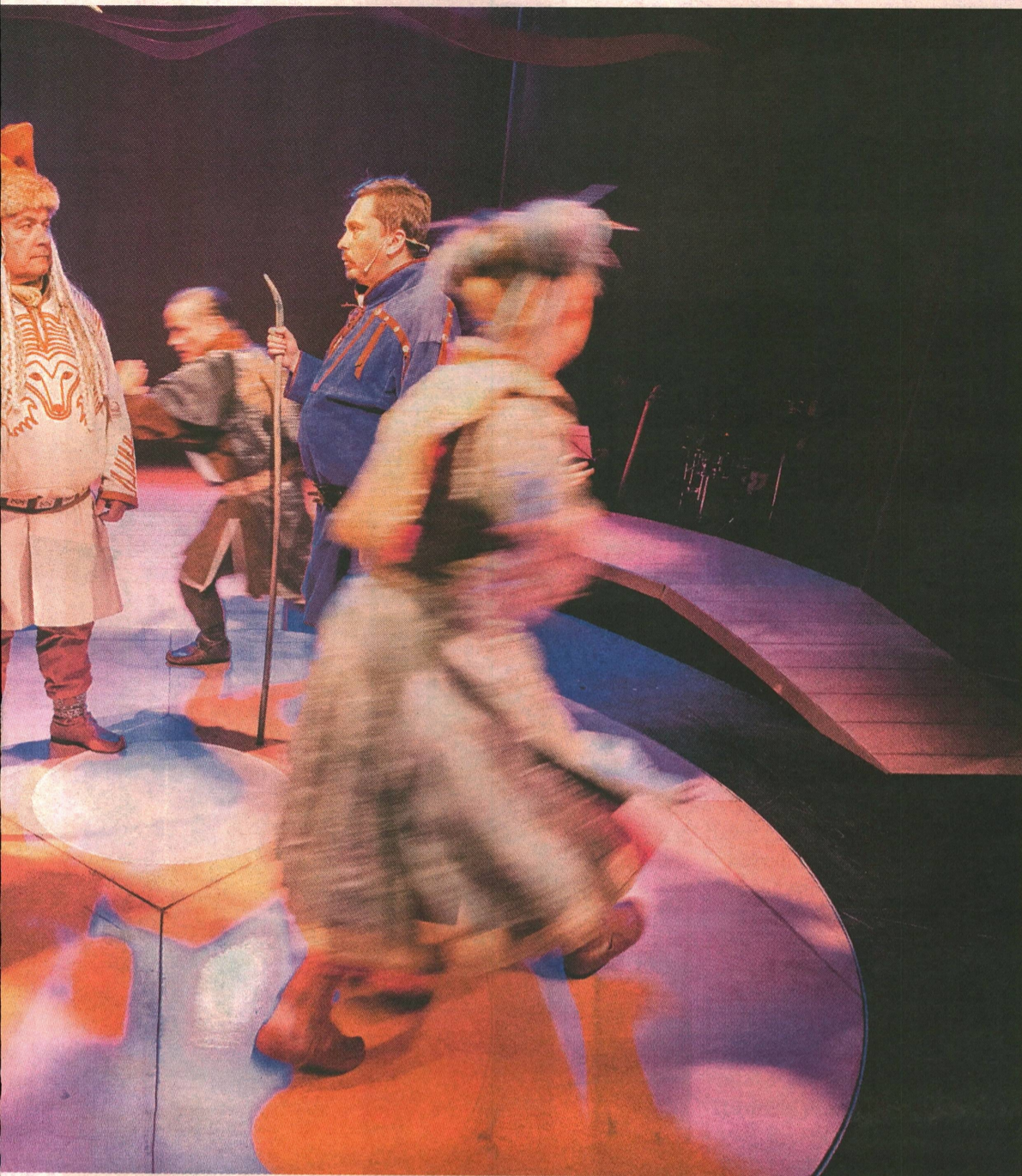

FOTO: RIDNOAIVI2013/MIENNA

Mennesket er en del av naturen

ANNA ZAKRZEWSKA
KULTUR@UTROPIA.NO

Poetisk og magisk – disse ordene opptrer oftest når man tenker på Beaivvas forestilling *Den rimhårede og drømseeren* utstilt 3. oktober på Verdensteatret. Alle sitteplasser i teatersalen var opptatt, alle ventet utålmodig på det som skulle skje på scenen. Og det som skjedde var virkelig pent. Beaivvas fortjente stående ovasjoner.

Den rimhårede og drømseeren er det eneste teaterstykket skrevet av Nils Aslak Valkepää som i år ville ha fylt 70 år. Derfor bestemte Beaivvas å sette det opp igjen og vise dette stykket rundt Skandinavia og i Japan. Det som

gjør forestillingen til og med mer magisk er en historie av et postkort som Valkepää har sendt fra Japan til Beaivvas teater. Når man se på datoen på poststempelet, så ser man at det er dagen Valkepääs døde. Og *Den rimhårede og Drømseeren* handler faktisk om et møte mellom to verdener.

Fabelen er veldig enkel, det er ikke en fabel man trenger å konsentrere seg om. Det er en ung reingjeter som sovner og har en merkelig drøm. Han ser rimhårede som forteller ham om hva som er viktigst i livet. Det er alt. Hører litt kjedelig ut? Kanskje, men hvis du sitter i teatersalen og opplever alt som skjer der, er hvert minutt interessant.

Først og fremst var musikken veldig bra tilpasset. Tradisjonell joik servert i veldig bra ytelse og fire musikanter på scenen skapte en mystisk atmosfære. Kor, i tillegg til å synge, minnte oss om hvor viktig bevegelse er på scenen og hvor mange emosjoner det kan skape. Rytme, bevegelse og rimhåredes livspoese ga oss et inntrykk av en magisk rite. Det er også verdt å legge merke til de tradisjonelle samiske kostymene til reingjeteren og rimhårede blandet med japansk-inspirerte kostymer til koret. Om det er ikke nok for noen, kan jeg også nevne et fantastisk lysspill, som overførte publikum til et sted nær naturen med nordlys og vidde i bakgrunn.

Stykket var svært forskjellig fra de europeiske teatrene, men det kunne bedære publikum og vise nærheten til naturen uten nakenhet, grovhet og uten å krype på scenen. Kanskje var *Den rimhårede og drømseeren* litt naivt stykket, men er det ikke noe vi trenger i dag?

Teater skinner nok en gang

Litterært mesterskap i Ølhallen

EMMA JENSEN
KULTUR@UTROPIA.NO

Under et av de mest populære arrangementene under den årlige litteraturfestivalen Ordkalotten fikk vi oppleve poesi på en litt annerledes måte. Fredag 4. oktober ble det nemlig arrangert delfinale til NM i poesislam, en konkurranse om å være best i å skrive og fremføre dikt.

Vinneren må konkurrere i finalen i Oslo, 22. november. Der er premien 10.000 kr i reisegavekort og tittelen konge/dronning i et helt år.

I løpet av kvelden fikk man høre dikt om mange forskjellige tema. Noen var alvorlige og seriøse, men de aller fleste var slik at man lo godt. Så var det da også et av de morsomste bidragene som fikk størst poengsum og gikk av med seieren til slutt,

men mer om det senere.

Mens klokken nærmet seg 22 på fredagskvelden og Ølhallen ble fylt opp av folk, gikk kveldens konferansier Therese Bakkevold rundt blant publikum og fant juryer. Slik er tradisjonen i en poesislam: er du publikum kan det hende nettopp du får bestemme utfallet av konkurransen.

Noen juryer var til og med «jomfruer», altså noen som aldri har vært på poesislam før. Fire håpefulle deltakere var påmeldt på forhånd, og med en femte som slengte seg med i siste liten, var konkurransen klar til å starte. Før bidragene kunne fremføres, måtte publikum hjelpes til å bli litt varme i trøya. Derfor fikk måtte de øves i fliring og klapping. Bu-ing ble frarådet – dårlig

stemning ville man ikke ha.

Med løfte om en fest ble hver deltaker introdusert: Åshild Thune, forfatter av romanen *Skulpturen*; Eirik Skrede, som har gikk ut både roman og dikt; Ane Grydeland, tidligere forfatterstudent og bibliotekar; og Bjørn Vatne og Petter Solberg, også fra forfatterstudiet. Det var altså stor profesjonalitet blant deltakerene, og dette speilet seg også i kvaliteten på diktene.

Konkurransen var organisert i tre runder. Publikumsjuryen ga poeng etter hver fremføring i hver runde. Hver deltaker var altså oppe på scenen tre ganger hver, og fikk lest tre av sine egne dikt. Det måtte gjøres på under 3 minutter og 10 sekunder. Juryene hadde fått beskjed om å ta hensyn til hvor bra teksten var, hvor bra den ble framført, og hvordan publikumet i sin helhet responderte på den. Brukte deltakeren for lang tid, ble det tatt straffepoeng.

For sine eksplosive, høyrøstede og ganske grove framføringer stakk Eirik Skrede av med seieren etter siste runde. Han skal altså delta i NM-finalen.

— Det er artig å lese når det er så bra publikum, sier han, etter å ha fått den store ære å bli kåret til vinner. Og publikum synes også at han er artig – han utløste store latteralver blant tilskuerne.

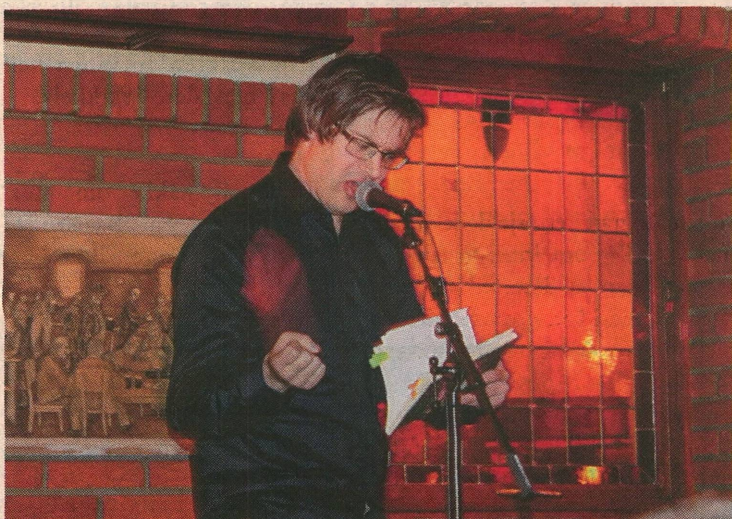

FORFATTERSTUDENT BJØRN VATNE

FOTO: ALDWIN BOUTTEVILLE

Han sier videre at han liker den spesielle interaksjonen mellom utøver og publikum som poesislam kan by på.

— Det er en fin atmosfære, og det fins ikke bedre publikum, sier han, før vi ønsker ham en god kveld og gratulerer ham med seieren.

SLAMVINNER EIRIK SKREDE

FOTO: PRESSE/HILDEKAT ERIKSEN

Hva med deg selv?

Et skuespill av viktighet for klimaet og menneskeheten.

KAROLINE DALBY
KULTUR@UTROPIA.NO

Johnsen og Johnsen Produksjoner har laget enakteren *Trans World Airlines*, av og med Pernille Dahl Johnsen. Forestillingen gir oss et innblikk inn i hjerneforskning, klimautfordringer, markedets rådenende krefter og vårt eget selvbedrageriske sinn. Denne forestillingen vekker publikum til aktivt ta del i sine egne liv, reflektere over sine etablerte tankemønstre. Det er på tide å våkne opp, og se utover oss selv.

Pernille Johnsen skaper et sammensatt rollegalleri ved hjelp av sin egen stemme og kropp. Det er en tydelig tilstedeværelse i rommet, som gjør publikum lydhøre og interessert i fortellingens utvikling. Hun har oss i sin hule hånd, og vi blir gradvis ført lenger og len-

ger inn i karakterenes univers. Flyvertinnen prøver iherdig å selge produkter til en fraværende mor og barn på flyet. Samtalen mellom barnet og flyvertinnen avslører mer og mer hennes fortvilelse over egen livssituasjon. Vi får etterhvert vite at hun har store problemer med å kontrollere sitt forbruk, og i ren desperasjon kjøper nye produkter som kan fylle hennes indre tomrom. Hun er fortapt i en verden der kjøp og salg er forankret i et system hun ikke har kontroll over, men som hun naivt tar del i.

Sjefen for *Trans World Airlines* er en mektig mann av stort kaliber, med forretningssans og kunnskap om gode og effektive salgsstrategier. Han sitter bredbent med et whiskeyglass i ne-

ven, og forteller på en selvgod måte hvordan vi kan lure våre kunder til å tro at det de kjøper skjer på deres premisser. Han spaserer galant ned trappen i publikumssalen, henvender seg direkte mot oss med sine kyniske businessstriks. Alle mennesker er potensielle kunder, og en må ikke la et eneste øyeblikk gå til spille. Ord som «TILBUD», «SALG», «TA 2, BETAL FOR 1.» er skapt for å lokke oss inn i en felle, slik at vi kjøper mer enn vi faktisk trenger.

Forskeren setter sin lit til vitenskapens finurlige sannheter om hjernen. Det er mye som oppstår i hjernen i løpet av en handleturne. Det kommer frem at vi er på vårt mest lykkelige i det vi drar kredittkortet. Dette vises i en absurd sekvens, der Johnsen

drar kredittkortet frem og tilbake med voldsomme grimaser og lyder, som illustrerer hennes hjerneaktivitet.

Miljøaktivisten har bare en agenda, og det er å redde klimaet. Men hvordan? Med sin røde slitte tuss, prøver han å formidle viktigheten av å ta vare på miljøet. Han virker nokså oppgitt over all den motstand han møter.

Det er trist å se at markedsaktene har større makt enn miljøorganisasjonene. Med sine knappe ressurser, vil de gjøre alt for å redde jordkloden vår. Ved å ta vare på den kan vi skape en bedre verden for oss og våre etterkommere. Klimautfordringene vokser seg større og større, som fører til en utrydding av dyrearter, voldsomme naturkatastrofer

og økning av havnivået. Vi merker det kanskje ikke så godt her oppe i nord, så da gjør det ingenting å kjøpe et ekstra skjerf, når vi har ti fra før. Vi er alle en del av samme jordklode, og våre handlinger påvirker menneskene nede i sør, og andre deler av verden.

Enakteren avslutter med en video av tigre i forskjellige situasjoner, lekende i vann, sammen med sin familie. Jeg får en varm følelse i kroppen som tilskuer. Johnsen går av scenen, og i det jeg gjør meg klar til å løfte hendene, kommer det en stemme på høytalerern: «Istedenfor å gi denne forestillingen applaus, skal vi heller bruke energi på verden der ute.»

Takk, Pernille Dahl Johnsen.

FILM SCOOP

Skaper: Vince Gilligan

En klassiker er født.

Breaking Bad

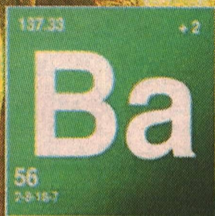
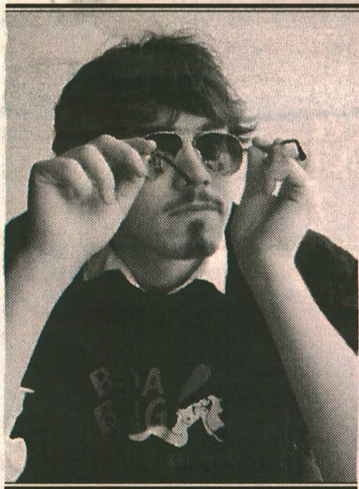

FOTO: PRESSE

ALEXEI SMIRNOV
KULTUR@UTROPIA.NO

Det er kjipt å tenke på at episoden av Breaking Bad som ble sluppet ut for to uker siden var den siste noen gang, ettersom „the golden age of television” som det oftere og oftere blir kalt, virkelig har hatt denne tv-serien i spissen. Den fikk en såpass sterk mottakelse at folk gikk bort fra å bruke The Sopranos i alle eksempler på en god serie, for første gang på syv år. Den har ingen dårlige sesonger, den har ingen store feil, bare noen få små. Det er en klassisk serie fra ende til annen. «Lets Cook».

Walter White, en nedbrutt og bitter kjemilærer får kreftdiagnosen han ikke forventet. Legger man til det faktum at familien han så vidt klarer å ta vare på snart får et ekstra medlem begynner livet hans å bli hektisk. Han har dermed ikke annet valg enn å alliere seg med en av sine tidligere videregående elever Jesse Pinkman, for så å konstruere den rene formelen

av metamfetamin på markedet for å betale seg ut av en kronglete livssituasjon.

Denne serien, ulikt mesteparten av andre tv-serier, krever noe av sitt publikum. Den krever at du setter spørsmålsteget ved hva du er villig til å tolerere, hvor dine moralske og etiske grenser befinner seg. På en befalende måte får den deg virkelig til å følge med, legge merke til hver detalj, og sist men ikke minst trekke egne konklusjoner fremfor å fortelle deg alt du lurar på. Skaperne elsker å vise frem forholdet mellom ekstremere. Enten det er egoisme og total selvforsyning, eller en karakters konstante nedbryting. Om skribentene har bestemt seg for at en av karakterene ikke skal få lov til være lykkelig, så er det slik det blir å være store deler av veien. Skaperen Vince Gilligan får en først til å identifisere seg med hovedpersonen, for så gå inn for å gjøre han til den minst sympatiske figuren man vet om. Likevel er det folk som meg der ute, folk som aldri ga opp håpet om en «ren» Walter White.

Om jeg skulle si min personlige mening om hva oppgaven til en skuespiller er på settet, så ville det vært kunsten av å få frem ekstra mening i produktet gjennom rollen deres, noe som ikke står i manuset. Altså en dybde bare skuespilleren kan fremstille, som verken regissøren eller manusforfatteren kunne forestille seg på forhånd. Vel, både Aaron

Paul som Jesse Pinkman og Bryan Cranston som Walter White har disse nyansene. For ikke å snakke om en rekke andre gode skuespillere i samarbeid med de to hovedpersonene. Man kan lese så mye i deres ansiktsuttrykk samt generelle væremåte.

«Chemistry is the study of matter, but I prefer to see it as the study of change» sier Walter White i den første episoden av serien. Dette er i all hovedsak hva hele serien handler om fra begynnelsen til slutt. Gradvis forandring og utvikling av en simpel og tragisk fortelling med kompliserte og menneskelige karakterer, til noe så langt på andre siden av dalen at man nesten ikke kan kjenne det igjen. Om man sammenligner sesong en med fem, vitner man en stor forskjell i figurene, spesielt deres motivasjoner og følelser. I tillegg til showets hele utsende, fargetone og perspektiv rundt den verste siden av livet. Det er helt transformert på en poetisk måte.

På samme tid er den ikke nødvendigvis perfekt, og langt fra 100% autentisk skrevet. En markering som muligens The Wire klarer å komme nær. Breaking Bad prøver ikke å etterligne en «bio-pic», den legger ikke skjul på at det er fiksjon. Store deler handler om subtekst og det er meget sjeldent at den bryter forholdet mellom seeren og symbolismen for å peke et poeng rett ut. Nesten alt fra visse dialoger, til kameravinkler og episodetitler kan ha mer enn bare en

betydning.

Kinematografi er sjeldent noe man snakker om innenfor dette mediet, men ta ikke feil av hva Breaking Bad kan prestere. Kjent med å låne ideer og teknikker fra flere store regissører der ute, har skaperen Vince Gilligan innrømt å tatt inspirasjon fra filmer som Scarface og Reservoir Dogs. Sansen for en konkret artistisk fremføring som er gjenkjennbar på miles avstand er veldig til stede gjennom bruken av skarpe farger, lange ubrutte scener og særegne vinkler.

Generelt er det mye vold, mange «OMG moments» og mye drama ved frokostbordet. På punkter er det rett og slett bare dyrisk rått på en måte man ikke forventer. Tanken på å se en mann som Walter White gjøre ting han ikke kan er halve moroa, og Jesse sin patetiske væremåte legger et humoristisk lag rundt store deler av handlinga. Hard realisme i tillegg til mørk humor gjør serien attraktiv i manges øyne.

Breaking Bad perfeksjonerer tre aspektene som bygger opp mot og definerer en mesterlig tv-serie eller film: historie, fantastisk skuespill og en forbausende visuell stil. Jeg synes synd på meg samt alle som er hundre prosent enig i alt jeg har sagt i denne analysen, nemlig på grunn av at det kommer til å gå mange år før noen klarer å rivalisere Breaking Bad på tv-skjermen. For den som ikke har sett serien enda: Få orden på livet ditt.

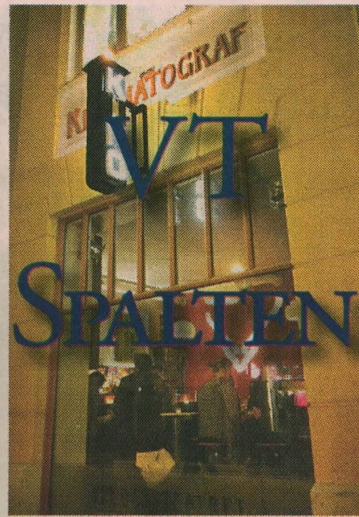

FOTO: INGUN A. MAEHLUM/ TIFF

VT-oktober

Er han den største av norske filmregissører? Mellom 1949 og 1969 regisserte Skouen 17 spillefilmer: komedier, krigsdrama, psykologiske portrett og eksistensielle drama.

Menneskeligheten seirer ofte hos humanisten Arne Skouen – enten det handler om An-Magritt, tolket av Liv Ullmann eller bussjåføren Torvald i Leif Justers hengslete skikkelse i Bussen.

For ikke å snakke om motstandsmannen Jan Baalsrud i Ni liv, som kjemper, ikke bare mot tyskerne, men like mye mot elementene i en barsk natur, for å beholde viljen til å overleve.

I forbindelse med at det er 100 år siden Skouen ble født presenterer vi i samarbeid med Nasjonalbiblioteket og Norsk filminstitutt fire av hans beste filmer mandag 21. oktober.

Vår nye filmserie Musikk på kino fortsetter med den kritikerroste dokumentaren It Might Get Loud, hvor vi møter tre av verdens fremste gitarister; Jimmy Page, The Edge og Jack White som forteller om sitt forhold til det viktigste instrumentet i musikken.

17. oktober blir en helaften i rockens tegn hos oss når tre av Tromsøs fremste gitarister; Tore-Morten Andreassen Figenchow, Håvard Stangnes og Tom Hansen introduserer filmen, før de etterpå tar over kafeen for å spille herlig rock utover natten.

24. og 25. oktober overtar Insomnia salen vår for to dager med herlige konserter, seminarer og tvers igjennom festivalstemning i byens flotteste konsertarena!

John-Kristian Dalseth,
Produsent Verdensteatret kino

KJEMIEN RUNDT OSS

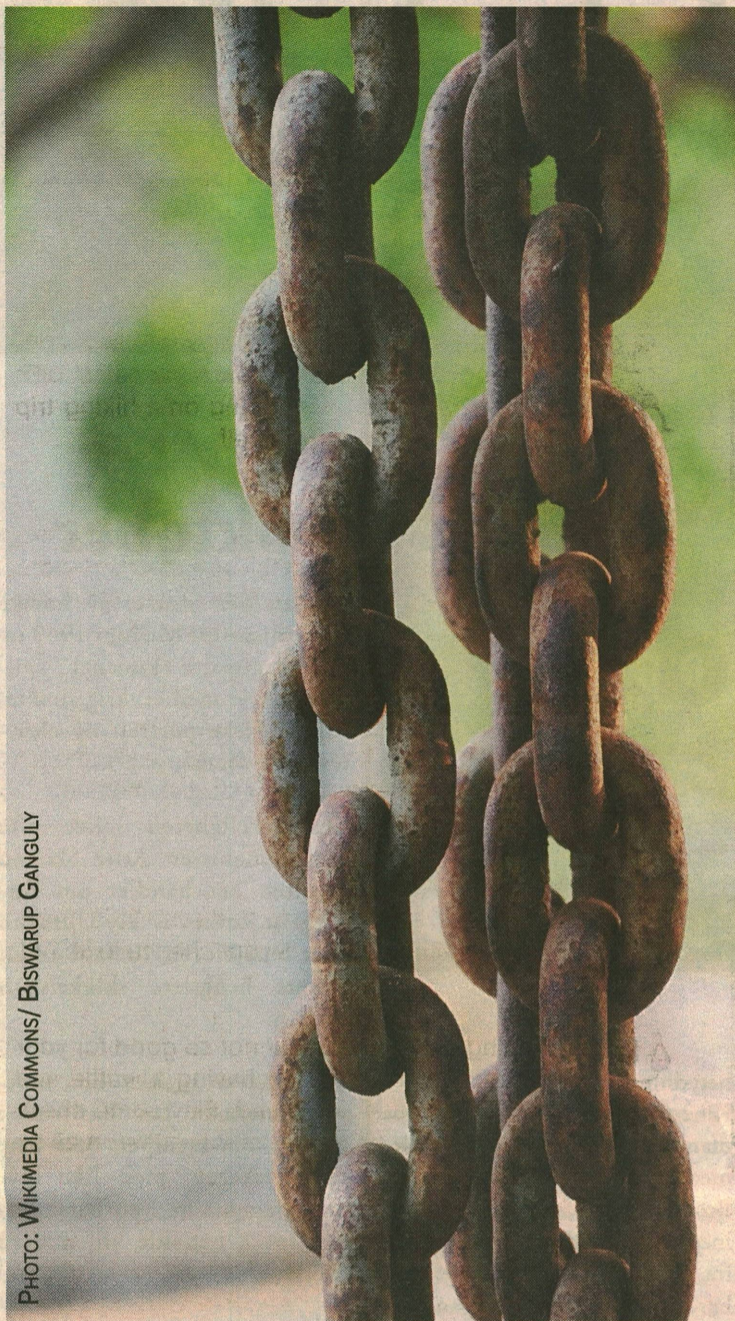
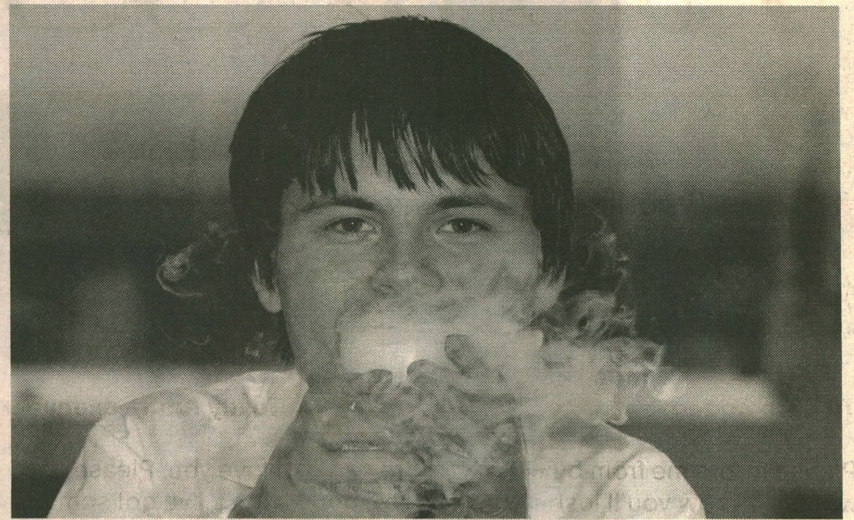

PHOTO: WIKIMEDIA COMMONS/ BISWARUP GANGULY

JERNOXSID, RUST, ER EN AV DE VANLIGSTE FORMENE FOR JERN

BJARTE AARMO LUND
KULTUR@UTROPIA.NO

Fe ²⁵
Jern

55,845 u

Jern er et av de grunnstoffene folk faktisk har hørt om, med god grunn; jern er nemlig det vanligste (målt i masse) grunnstoffet på jorda. Jern skapes i stjernene, og er det største stabile grunnstoffet som dannes uten å forbruke energi. Jern danner sentrum av kloden vår, en stor fast kule med et trykk rundt seg som er fem millioner ganger høyere enn vårt vanlige lufttrykk. Også på Merkur og Mars er kjernen av jern.

Kobber, som har lavere smeltepunkt, ble tatt i bruk tidligere, men jern er grunnstoffet som har fått en tidsalder kalt opp etter seg. Det finnes indikasjoner på at man allerede i 3000 f.kr. prosesserte jern, men her i Norge ble det nok ikke gjort noe arbeid før 500 f.kr.

Men selv om jern er svært vanlig, er rent jern utrolig sjeldent, og 99,9999% rent jern er dyrere enn like rent gull og sølv. Jern danner nemlig lett legeringer med andre stoffer. Vi kjenner jo alle til reaksjonen jern har med oksygen, det rustet og danner jernoksid. Sammen med karbon danner jern stål. Med andre transisjonsmetaller dannes det en rekke legeringer med ulike egenskaper, fra ekstrem hardhet til varmebestandighet.

Jern har flere viktige roller i kroppen vår. Mest kjent er nok rollen i proteinet hemoglobin, der jern-ioner bidrar til å ta opp oksygen-molekyler i blodet vårt. Mangel på jern reduserer mengden hemoglobin, og blodmangel (anemi) blir resultatet. Jernmangel er den vanligste mangelstanden etter proteinmangel.

Jern inngår også i en rekke andre enzymer, deriblant i cytochromene som inngår i cellenes energi-produksjon. Vitamin C bidrar til opptak av jern, opptaket av jern foregår primært i tolvfingertarmen.

Samtidig som jern inngår i enzymet katalase som beskytter cellene mot frie radikaler, vil for mye jern være giftig fordi det dannes frie radikaler.

LUTONG BAHAY

ARAVEL JUNE CARTALLA-LIGTAS
KULTUR@UTROPIA.NO

Eggplant Omelet (Tortang Talong)

Ingredients:

1 whole eggplant
2 whole eggs
salt and pepper
oil for cooking

Procedure:

1. Pre-heat the oven to 200 degrees Celsius and set to grill.
2. If the eggplant is big, you can cut it in two and then grill both halves in the oven until their skins are black.
3. In a bowl, beat the eggs and add salt and pepper to your liking.
4. Once they are done, peel the skins off and soak the eggplants in the egg mixture while flattening them out.

5. Heat the oil in a pan and fry the eggplants together with the eggs. Make sure that both sides are cooked well (2 minutes each side).

6. Serve with rice and ketchup on the side.

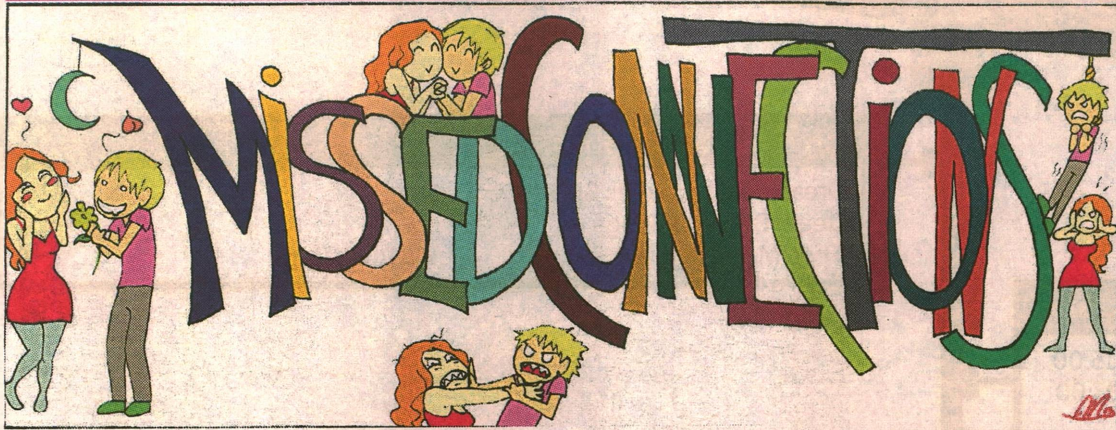
Lutong Bahay, in tagalog means Home-cooked. This column aims to let students feel-at-home even how many miles away in reality. These recipes hope to inspire students of cooking and trying other dishes that are simple and not so expensive. This will also encourage others to share their simple yet delectable 'Lutong-Bahay' dishes to everyone.

Happy cooking!

PHOTO: ARAVEL JUNE LIGTAS

missed connections

ILLUSTRASJON: MANON COURTAUX

To Cafe Bodega:

Please forbid me from buying any more waffles. I know you'll lose a lot of money, but it's for my own good.

To the guy dressed as a lion at the Jungle Party:

You were so cute with that tail! Can I hear you roar, pleaaaase?

I'm totally stressed out at the moment and I need to slap someone in the face to let off some steam. If you're interested, please contact me quickly.

To the guy I am supposed to interview:

Where are you? I know you're hungover today, but come on, I'm gonna get killed!

To my future examiners:

I love you. Please, love me back. Or if you won't, I've got some savings.

To the person who went into the laundry room while I was out:

WHERE ARE MY SOCKS? Come on, dude, what are you gonna do with them? Sell them to a sock dealer? They are unmatching anyway!

To my favorite social network :

Thank you for removing more privacy settings. Now I'll be able to stalk my ex-boyfriend again!

To Sun:

Please, don't leave me! It's too sudden! I'm not ready to live without you yet! Don't dump me! Noooooo !

Why so baaahrious?

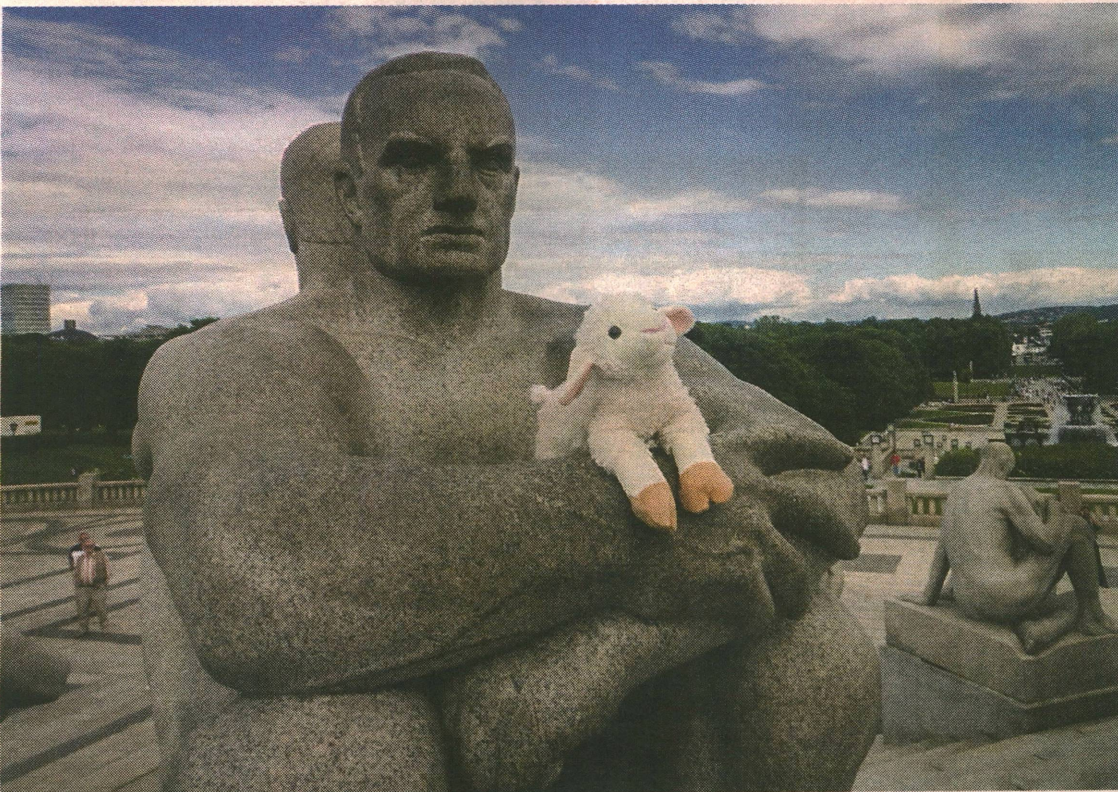

FOTO: OLGA SHAVRINA

utroscope

Aries

You're slacking off, you know it and your professor knows it too. You're not going to ace that essay (and skipping classes is not going to help).

Taurus

Don't beat yourself up for other people's mistakes, you'll be making plenty of them yourself.

Gemini

Dating so many people at the same time is draining your energy and your face and hair shows it. You should consider going on a hiking trip this weekend, just by yourself.

Cancer

You're especially vulnerable to seasonal depression this season. Hit the pharmacy for some vitamin D and maybe you'll make it through the next months without losing your sanity.

Leo

Admiring yourself in the mirror is not called a hobby, it's called narcissism. You really should put all that energy into your studies instead.

Virgo

No luck at speed dating, but don't lose hope. The next laundry party is your chance to shine!

Libra

Partying at Driv is fun but not so good for your liver and your wallet. Try having a waffle and a coffee at Bodega instead. Play some chess even. As a bonus you'll get a reputation as an intellectual.

Scorpio

Competing in weightlifting is both juvenile and dangerous, at least the way you're doing it. Winter is coming, concentrate on skiing instead.

Sagittarius

No luck in love, but at least you will have some extra money from all those late/night shifts you are pulling at work. Maybe the money will help you to buy yourself a date?

Capricornus

You are in serious danger of becoming a full-time hermit. Call your friends, go out for a drink and maybe you stand a chance at saving your social life.

Aquarius

Being homeless and living in a tent is losing its shine as the snow falls on the mountains. There is still hope for you yet, but consider investing in a winter sleeping bag.

Pisces

Crying in front of your class is not going to save you from making that presentation, but it will humiliate you further. Breathing exercises and booze will help you through this, just like all those other times too.

ILLUSTRASJONER: MARIE SELIEHAUG JOHANSSON

utropias frivillige**Journalister**

A. T. Teschner
Alexei Adikov
Anna Zakrzewska
Antonina Chomicz
Aravel June Ligtas
Barbora Kalincova

Bjarte Aarmo Lund

Elza Böröndy
Emma Jensen
Erik Barbuti
Francesco Pogliano
Henrik Vikeby
Ida Bing
Karoline Dalby
Lila Gleizes

Lyonel Perabo

Mariano Macchi
Matthew Lynch
Nils Hollmichel
Sara Lupini
Sunniva Johansen
Tiina-Maaria Laihi
Vladimir Mihajlovic

Fotografer

Aldwin Boutteville
Aravel June Ligtas
David Groat
Enrico Tedeschi
Geir-Inge Buschmann
Magdalena Hestholm
Matthew Lynch
Sarah Galantini

Korrektur

Amr Elsad
Andrej Sagadaik
Emma Jensen
Henrik Vikeby
Matthew Lynch
Simon Steinnes
Thea Vinge

Illustrasjon

Julie Hagerup
Mateusz Motyka

KALENDER

18. oktober - 30. oktober 2013

Lørdag 19. oktober

Kirsebærblomster	Verdensteatret	15:00
Kunst / Alba Yoga	Nordnorsk Kunstmuseum	17:00
Marit Sandvik & Nova Onda	Rådstua Teaterhus	20:00
Helaften med Hurradio	Driv	21:00

Mandag 21. oktober

Mandagsrock	Driv	20:00
-------------	------	-------

Torsdag 24. oktober

INSOMNIA		
Tygg!	Rådstua Teaterhus	18:00
Juoiganmonologat	Kulturhuset	19:30

Lørdag 26. oktober

INSOMNIA

Mandag 28. oktober

Onsdag 30. oktober

House	Verdensteatret	19:00
La Traviata	Kulturhuset	19:30
Thomas Dybdahl	Driv	21:00

Fredag 18. oktober

Dreamcatcher/JuVel: Sjelero	Driv	22:00
Death By Unga Bunga + Thee Mono Sapiens	Blå Rock Café	22:00

Søndag 20. oktober

Søndagsomvisning i "Samiske historier"	UiT	14:00
SPELT: Jens Andersson	Skarven	20:00

Tirsdag 22. oktober

Edward Albee's: The Zoo Story	Kulturhuset	19:00
-------------------------------	-------------	-------

Onsdag 23. oktober

INSOMNIA		
Split Gig:		
Changeling & This Is How We End	Bastard	18:00
Planet Rock and Other Tales...	Verdensteatret	19:00
Barokkaften	Hålogaland Teater	19:30

Fredag 25. oktober

Dagfinn Lyngbø: Ekstra Stereo	Kulturhuset	19:00
Eyolf Dale	Kulturhuset	20:00

Søndag 27. oktober

Phantom of the Opera	Verdensteatret	18:00
----------------------	----------------	-------

Tirsdag 29. oktober

Torsdag 31. oktober

MUSIKK FILM ANNET TEATER
KUNST DRIV INSOMNIA

calendar layout by Lukas Lindinger

WWW.UTROPIA.NO